

1981 மார்ச் 31]

வாந்தி பேதி, குழந்தைகளுக்கு நிறைய வரும். அதைத் தடுப்பதற்கான முறைகளை எடுத்துவருகிறோம். டிஸ்ட்ரிக்ட் ஹெல்த் ஆபீஸருக்கு ஆணையிட்டிருக்கிறோம். என்ட்மிக்காக இருக்கக் கூடிய அந்த பகுதிகளில் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். கிழக்கு தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தீவிர கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். அம்மை நோய் கிடையாது. அதாவது ஸ்மால்பாக்ஸ் கிடையாது சிக்கன்பாக்ஸ் வரலாம், அது பெப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் சாதாரணமாக வரும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போதுதான் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த கவன ஈர்ப்பையொட்டியதாக இது இல்லை என்றாலும் அந்தக் கருத்தையும். பரிசீலனை செய்து சர்க்கரை செய்யலாம்.

5. அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(அ) சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழு.

THIRU VEDASENDUR V.P. BALASUBRAMANIAM: Sir, I present the first report of the Committee on Delegated Legislation.

(ஆ) அரசு உறுதிமொழிக் குழு.

திரு. கி. சட்டநாத கரையாள் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு உறுதிமொழிக் குழுவின் முதலாவது (ஏழாவது சட்டமன்ற பேரவை) அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கிறேன்.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள்,—ஆ. இ.

MR. SPEAKER: I have received the following message from the Governor of Tamil Nadu:

In pursuance of Article 203 (3) of the Constitution of India, I, Sadiq Ali, Governor of Tamil Nadu, hereby give my recommendation to the moving in the Tamil Nadu Legislative Assembly of the Demands for Grants for the year 1981-82.

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1981-82—வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்.

[1981 மார்ச் 31]

மண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 95,93,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. செ. ச. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, “ஊராட்சி களில் குடி தண்ணீர் மேநீர் தேக்க தொட்டிகளையும் தரைமட்ட நிர்ந்தேக்க தொட்டிகளையும் பராமரிக்கும் பொறுப்பை, ஊராட்சிகளிடம் இருந்ததை குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைத்துள்ளதை மாற்றி பழைய முறைப்படி ஊராட்சித் தளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமெனக் கோரி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,93,67,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. என். எஸ். வ. சித்தன் : தலைவரவர்களே, “திருமங்கலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை 1981-82 ஆம் ஆண்டிலேயே தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதுபற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண்—28 சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 95,93,67,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : தலைவரவர்களே, “குடியாத்தம் நகர மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்க ஜெனரேட்டர் பொருத்துவதற்கு நிதி ஒதுக்காதது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,93,67,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. செ. கி. விசயம் : தலைவரவர்களே, “இளையான்குடி யூனியன் போன்ற இடங்களில் நீண்ட நாட்களாக 25 முதல் 30 லட்சம் ரூபாய் இருப்பு இருந்தும் சரியானபடி திட்டமிட்டு சாலைகளும் பாலங்களும் இணைப்புச் சாலைகளும் கட்டாமல்

1981 மார்ச் 31]

உதாசீனம் செய்திருப்பது பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,93,67,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன்: தலைவரவர்களே, “கன்னியா குமரி மாவட்டத்திலுள்ள கருங்கல் கப்பியறை ஆகிய பேரூராட்சி களுக்கும், பாலூர் திப்பிரமலை ஆகிய ஊராட்சிகளுக்குமாகச் சேர்ந்த மொத்தமான குடிநீர் வழங்கு திட்டம் இன்னும் செயல்படுத்தப்படாமல் அரசிடமே நிலுவையாக இருப்பது குறித்து விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 95,93,67,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39 சாலைகளும் பாலங்களும்,

மண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39 - சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 58,01,22,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. ந. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, “தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருவோணம் ஒன்றியத்திலுள்ள ஊராணி புரத்திலிருந்து அண்ணாபுரம் வரை 12 கி. மீ. தூரம் வரை கல்லணை கால்வாய் இடது கரையில் “கிராம சாலைகள்” திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து வேலை செய்வதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 58,01,22,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ஜே. நேமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, “உலக மெங்கிலுமிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வந்து செல்லும் உல்லாச ஸ்தலமான கன்னியாகுமரியில் மக்களுடைய போக்குவரத்துக்கு பயன்படும் வகையில் கடற்கரையிலிருந்து விவேகானந்த

[திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன்] [1981 மார்ச் 13]

தர் மண்டபத்துக்கு கடல் வழியாக செல்ல ஒரு பாலம் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம்” பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 58,01,22,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. மு. அப்பாதுரை : தலைவர் அவர்களே, “கயத்தாறு ஒன்றியம் சிதம்பரம்பட்டி ஓடையில் கட்டப்பட்டுள்ள பாலத்தைத் திருப்பிக் கட்டுவதைப் பற்றி” விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 58,01,22,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, “கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள குழித்துறை ஆற்றின் குறுக்காக கணபதியான் கடவு என்னுமிடத்தில் பாலம் அமைக்காதது குறித்து” விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 39—சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 58,01,22,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(இ) கோரிக்கை எண். 52—சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலத் தனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52.—சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலத் தனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,95,08,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, “கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52—சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலத் தனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 7,95,08,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

1981 மார்ச் 31]

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, “நிலவரி துறை கொள்கை பற்றி” விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52—சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 7,95,08,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. டி. மணி : தலைவர் அவர்களே, “குமரி மாவட்டத்தில் உணவுக்காக வேலைத் திட்டத்தில் பணி புரிபவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளம் கொடுக்காததால், மாநில சர்க்கார் சம்பளத்தையோ, அரசியலையோ அதிகப்படுத்தாதது குறித்து” விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52—சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 7,95,08,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவர் அவர்களே, “பெருந்துறை வட்டம், கருமாண்டி—செல்லிப்பாளையம் பேரூராட்சிக்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்டுவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52—சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 7,95,08,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, “கொள்கையைப் பற்றி விவாதிக்க” நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண் 52—சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூபாய் 7,95,08,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையில் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கைகள் 28, 39, 52 பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் * அவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நான் படித்ததாக ஏற்றுக் கொண்டு, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய மேலான யோசனைகளையெல்லாம் தெரிவித்ததற்குப் பின்னால், அதற்கு பதில் சொல்கிறேன்.

* 114-246 . . . பக்கங்களில் இணைப்புகள் II, III ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[1981 மார்ச்]

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மானியக் கோரிக்கைகளான சமுதாய வளர்ச்சி, நகர நிர்வாகம் என்ற தலைப்பிலே பேசுகின்ற ஒரு நல்வாய்ப்பை கொடுத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஊர்ப்புற முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு அரசு பல முன்னோடித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருவதாகவும், கிராமப் புறங்களிலே வறுமையில் வாழ்கின்ற கிராமப்புற மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதிலும், அவர்களுடைய வாழ்வை மேம்படுத்துவதிலும் அரசு கவனம் செலுத்தி வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவை கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை வெகு விரைவிலே உயர்த்தி, பெரிதும் துணை புரிந்து, வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழும் மக்களின் நலனை உயர்த்துவதிலும், நலிந்த பிரிவினருக்கு நலம்பல பெறுவதற்கும், அதிகம் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதாகவும், கிராமப்புறங்களில் தேவையான வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லப் படுவதுடன், இன்னும் அதிகமாக செய்ய வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை

சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில், சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தமட்டில், இன்றைய தினம் 12 புற நகரங்கள் சென்னையுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைய தினம் சென்னை மாநகராட்சியானது தனி அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1973-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்ட பிறகு, இதுவரையிலே 5 தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் சென்னை நகரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதில், அழகுபடுத்துவதில் நடவடிக்கை எடுத்தார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை என்று நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

1973-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர உறுப்பினர்கள், பேயர்கள் இருந்த காலத்தில் கட்டப்பட்ட பள்ளிக் கூடங்கள், சமுதாய நலக்கூடங்கள், அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட விளக்கு வசதிகள் ஆகிய அனைத்தும் அப்படியே இருக்கிறதே தவிர, தனி அதிகாரிகளால் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலில் கலைக்கப்பட்ட நேரத்தில் சென்னை மாநகராட்சியின் தனி அதிகாரியாக அன்றைய தினம் 1973-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ஆம் நாளில் திரு. அந்தோணி, ஐ. ஏ. எஸ் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் 1976-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 29-ஆம் நாள் வரை தனி அதிகாரியாக இருந்தார். அவர்கள் இருந்த காலத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிற்கு அதிக அக்கறை காட்டினாரே தவிர, பள்ளிக்கூடங்கள்,

1981 மார்ச் 31]

[திரு. சு. பாலன்]

விளையாட்டு திடல்கள், பூங்காக்கள் ஆகியவற்றை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவரிடத்திலே இல்லை. அவருடைய காலத்தில் 1973-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகராட்சியின் வருமானம் 16 கோடியாக இருந்தது, 1975-76-ஆம் ஆண்டில் அதனுடைய வருமானம் 21 கோடியே 86 இலட்சத்து, 94 ஆயிரத்து, 700 ஆக அதிகமாக்கப்பட்டது. இந்த உடனடியான உயர்வு எப்படி ஏற்பட்டது என்றால் வீட்டு வரியை தனி அதிகாரிகள் உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக வீட்டுச் சொந்தக் காரர்கள் வீட்டு வரியை அதிகமாக்கப்பட்டதை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு பல முறையீடுகளை மாநகராட்சியிடமும், அமைச்சர்களிடமும் செய்தார்கள். அவைகள் நியாயமாக கவனிக்கப்படவில்லை; இன்னும் அவைகள் தீர்க்கப்படாமல் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அன்றைய தினம் நகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்கள் சென்னை மாநகராட்சிக்கு பட்ஜெட் போடுகின்ற காலத்தில் அவர்கள் குடிசை வாழ் மக்களுக்கு தனியாக பணம் ஒதுக்குவார்கள். நல்ல முறையில் அந்தப் பணத்தை செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே உறுப்பினர்கள் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு குடிசை வாழ் மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் பாசைகளை அமைத்து விளக்குவசதிகளை அமைத்துக் கொடுப்பார்கள். அவர்கள் இல்லாததன் குறையை இன்று மக்கள் நன்றாக உணர்கின்ற தன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போது சென்னை மாநகரத்தில் குடிநீர் வழங்கல் கழிவுநீர் அகற்றும் வாரியம் தனியாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் மக்களுக்கு குடிநீர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. கழிவுநீர் அகற்றப்படுவதில்லை. யாரிடத்திலே சென்று சொல்வது என்று மக்கள் திண்டாடுகிறார்கள். அந்த வாரியம் எங்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருந்து வருகிறது. அன்றைய தினம் குடிநீர் வாரியமும், டீக்கால் வாரியமும் சேர்ந்து மக்களின் குறைபாடுகள் நல்ல முறையில் தீர்க்கப்பட்டது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தனி அதிகாரிகள் வந்தவுடனே அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? அன்றைய தினம் மாநகராட்சி கலைக்கப்பட்ட நேரத்திலே உறுப்பினராக இருந்தவர்கள் தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்பதை அடிப்படையாக வைத்து அன்றைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எல்லா அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றியும் தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்று மக்கள் எண்ணுகிறார்கள் என்ற முறையிலே கலைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு கலைத்து தனி அதிகாரியை நியமித்தார்கள் அப்போது ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு ஓவரிசியர் இருந்தார், ஒரு சர்க்கிள் எஞ்சினியர் இருந்தார், எக்சிசியூட்டிவ் எஞ்சினியர் இருந்தார், மக்கள்

[திரு. சு. பாலன்]

[1981 மார்ச் 31]

குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவும், தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும் அவர்களை அணுகி காரிங்களை செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்போது தனி அதிகாரிகள் ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு அவர்கள் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்ற அடிப்படையிலேயும், அவர்கள் தவறு செய்வார்கள் என்ற அடிப்படையிலேயும் அரசாங்க அதிகாரிகளை அங்கே நியமித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ரோடு போடப்பட்டால் பல அதிகாரிகள் வந்து இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து ரோடு கள் ஒழுங்காகப் போடப் பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் ஏற்கெனவே அங்கே வேலை செய்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த அதிகாரிகள் தங்களை நம்பவில்லையே என்ற காரணத்தால் அவர்கள் மனதெல்லாம் எவ்வளவு புண்பட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த நிலை ஏன் ஏற்படவேண்டும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாநகராட்சியினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், 1981-82 ஆம் ஆண்டு 23.69 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. வரிகள் மூலமாக வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால், சொத்துவரி பல ஆண்டுகளாக மாற்றியமைக்கப்படாமல் இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. தனி அதிகாரியகளை ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு மக்களிடமிருந்து பெறவேண்டிய வரியை உயர்த்தியதன் காரணத்தினால் மக்கள் அதிகமான சொத்து வரியைக் கட்ட முடியாது என்ற அச்சத்தின் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் வரியை மக்கள் கட்டாத நிலைமை இருக்கிறது. 1976 ஆம் ஆண்டு முதல் இதுவரையில் வரியை உயர்த்தியதின் காரணமாக அவர்கள் குழுவுக்கு மனுச்செய்தாலும்கூட முடிவு செய்யப்படாத காரணத்தால் பழைய வரியைச் செலுத்துவதா அல்லது புதிய வரியைச் செலுத்துவதா என்று எண்ணிக்கொண்டு கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். எப்படியாவது மாநகராட்சிக்குப் பணம் வரவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே பழைய வரியே வாங்கிக்கொண்டு வருகிற காரணத்தினால் புதிய வரி அப்படியே இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக நீக்க வேண்டுமென்றால் சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒரு நல்ல குழுவை அமைத்து இதிலே உள்ள நிலைமைகளைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாநகராட்சிக்கு வரவேண்டிய தொழில் வரி, கம்பெனிகள் செலுத்தும் வரி, விளம்பர வரி, வியாபார வரி எல்லாம் வசூலிக்கப்படுவதிலே காலதாமதம் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், மாநகராட்சியாலே கணிசமான பள்ளிகள், 25 நடுநிலைப்பள்ளிகளும், 9 மேல்நிலைப்பள்ளிகளும், 320 ஆரம்பப் பள்ளிகளும் நடத்தப்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், 1977 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே

1981 மார்ச் 31]

[திரு. சு. பாலன்]

இருப்பவைகள்தான் அவைகள். பொறுப்பிலே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் புதிய பள்ளிக்கூடங்களை, உயர்நிலைப்பள்ளிகளை ஏற்படுத்தினார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

மாநகராட்சி உறுப்பினர்கள் இருக்கின்றபொழுது தங்களுடைய வட்டத்திற்கு உயர்நிலைப்பள்ளி வேண்டும், நடுநிலைப்பள்ளி வேண்டும் என்றெல்லாம் அன்றைய தினம் வாதாடி, பணத்தைப் பெற்று ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் பள்ளிகள் உண்டாகின்ற நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இன்றைய தினம் அதிகாரிகள் அதைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பள்ளிகளிலே படிக்கும் மாணவர்களைப் பற்றிய எண்ணிக்கையைச் சொல்லும்பொழுது ஏறத்தாழ 2,12,000 பேர் நகரசபை பள்ளிகளிலே படிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நகரசபை பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற ஏழை எளிய பிள்ளைகள் பகல் உணவுக்காக ஏங்கித் தவிக்கிறார்கள். 2,12,000 பிள்ளைகள் படிக்கின்ற நிலைமை இருக்கும்பொழுது 60,000 பேர்களுக்குத்தான் பகல் உணவு கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது போதுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 60,000 என்பதை உயர்த்தி இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையில் ஏழை எளிய பிள்ளைகளுக்குப் பகல் உணவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

314 பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளெல்லாம் சரியான முறையில் பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. வெள்ளையடித்து, சுத்தமாக வைத்து கொள்ளுகின்ற நிலைமைகள் இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற குறை இருக்கிறது. அந்தக் குறைகளைப் போக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகரசபை ஆண்டறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; நிர்வாக மற்றும் கட்டடச் செலவுகள் உட்பட கல்வித் துறைக்கு நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 7 கோடியே 34 இலட்சமும், 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 7 கோடியே 93 இலட்சமும் செலவாகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 314 பள்ளிக் கட்டடங்களுக்காகும் பராமரிப்புச் செலவும் மற்றும் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு தேவைப்படும் பெஞ்ச், மேசை, நாற்காலிகளுக்காகும் செலவினங்களும் இத்தொகையில் அடங்கும். மாநகராட்சி அமைப்பு விதிகளின்படி உயர்நிலைப்

[திரு. சு. பாலன்]

[1981 மார்ச் 31]

பள்ளிகளை நடத்தும் பொறுப்பு மாநகராட்சியைச் சார்ந்ததல்ல என்னும் உண்மையை இவ்வமயம் தெரிவித்தல் பொருத்தமானதாக இருக்கும். எனினும் சில சூழ்நிலையின் காரணமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும் மாநகராட்சி நடத்தும் கட்டாயத்தில் உள்ளது. இதன் மூலம் மாநகராட்சிக்கு அதிக செலவே தவிர வருவாய் எதுவுமில்லை. (மணியடிக்கப்பட்டது) நான்தான் ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசுகிறேன்; இனிஷியேட் செய்து பேசுகிறேன். எனக்கு இன்னும் நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

அரசினரும் இச்செலவை முழுமையாக ஈடு செய்யவில்லை. அரசினரின் கொள்கைப்படி மூன்றில் இரண்டு பங்கு சம்பள செலவினை மானியமாக அளித்து வருகின்றது. கல்விக்காக மட்டும் மாநகராட்சி ஆண்டுதோறும் ரூ. 7.5 கோடி செலவிடுகிறது. அதே நேரத்தில் சொத்துவரியில் 4 முதல் 5 சதவீதம் தான் கல்விப்பணிக்காக வசூல் செய்யப்படுகின்றதென்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வாறு மாநகராட்சியின் வரவு-செலவு திட்டம் குறித்து விளக்க உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாநகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ஆகும் செலவுகளை இந்த அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையில் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கும் பொறுப்பு மாநகராட்சிக்கு இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இல்லை. மதுரை மாநகராட்சிக்கு ஒரு நீதி, சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒரு நீதியா? அவ்வாறு இல்லாமல், சென்னையிலும் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கின்ற பொறுப்பை மாநகராட்சிக்குக் கொடுத்தால் அதற்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இத்தகைய அரிய சந்தர்ப்பத்தை எனக்கு அளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் 'சமுதாய நல வளர்ச்சி மற்றும் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான வரவு-செலவுத் திட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் கீழ் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நம்முடைய ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் அமைச்சரவர்கள் இங்கே சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக 58,01,22,000 ரூபாயும், சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவுக்காக சுமார் 8 கோடி ரூபாயும், சமுதாய ஊரக வளர்ச்சிக்காக ஏறத்தாழ 95 கோடி ரூபாய்க்கும் திட்டம் தீட்டி சபை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக தமிழகத்தின் கிராமங்கள் எந்த அளவிற்கு வளர்ந்துள்ளன என்பதை எண்ணிப்பார்த்தால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்ட கிராம வளர்ச்சிக்மும்,

1981 மார்ச் 31] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்களும் எந்த அளவிற்குப் புரட்சி தலைவரவர்களின் ஆட்சியிலே சீரோடும், சிறப்போடும் நடைபெறுகின்றன என்பதை எண்ணிப்பார்த்து நான் மட்டுமல்ல, கிராமப் பகுதி மக்களும் இன்றைய தினம் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள்.

ஒரு புறத்திலே வறட்சி நிலை ஏற்பட்டாலும், கடந்த மூன்றாண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தின் கிராமப்புறங்களுக்கு எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, எந்த அளவிற்கு அங்குள்ள பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தமிழக அரசு திட்டங்களைத் தீட்டுவதன் மூலம் முனைந்து பாடுபட்டு அவர்கள் வாழ்க்கையிலே எழுச்சிமிக்க நாட்களை உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் வெறும் பெருமைக்காக மட்டும் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் நாட்டிலேயிருக்கிற நிலைமையை எடுத்துக் கூற வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், இந்த ஆண்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த அரசு 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றுகின்ற முறையைப் பார்க்கின்றபொழுது, எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள், இன்றையதினம் எங்களுக்கெல்லாம் அந்தத் திட்டங்கள் வேண்டும், அந்தத் திட்டங்களின் மூலமாகத் தங்களுடைய பகுதி வளம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த மன்றத்திலே கோரிக்கைகள் வைக்கிற காட்சியைப் பார்க்கிற பொழுது, இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகவும், தமிழகத்தில் அதைச் செயல்படுத்துகிற செயல்முறை மூலமாகவும், அது எந்த அளவுக்கு மக்களைக் கவர்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் சொள்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் 150 ஒன்றியங்களை, 1981-82-வது ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ளவிருக்கிறார்கள். விடுபட்ட சில ஒன்றியங்களிலே எல்லாம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இன்றையதினம் கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும்போது, தமிழகத்திலே இருக்கிற கிராமங்கள் எந்த அளவு வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன அதற்கான திட்டங்கள் எந்த அளவு முறையாக தீட்டப்படுகின்றன அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இன்றையதினம் எந்த அளவு அரசாங்கமும் அதிகாரிகளும் இணைந்து செயல்படுகிறார்கள் என்பதைத் தமிழக மக்கள் தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதன் அறிகுறி. இன்றையதினம் அந்தத் திட்டத்திற்கு சட்ட மன்றத்திலே மட்டும் அல்ல, கிராமப் புறமானாலும், நகர்ப்புறமானாலும் எங்கு சென்றாலும் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது.

[திரு. கே. செளந்திரராசன்] [1981 மார்ச் 31]

அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிற அதிகாரிகள், தங்களுடைய உள்ளத்தோடு ஒன்றி, அத்திட்டம் செயல்படப் பாடுபடுகிறார்கள் என்பதை அறியும்போது அவர்களையெல்லாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிற இடங்களுக்கு மட்டுமல்லாது, இந்தத் திட்டங்கள் இல்லாத இடங்களுக்குக்கூட, மக்கள் அழைக்கும்போது ஒடோடிச் சென்று, அங்கே மக்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்க்கின்ற அளவிலேயும், மக்களது கோரிக்கைகளை அணுகுகின்ற முறையிலேயும் மிகுந்த எழுச்சியையும், பொலிவையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர்களாலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, முக்கியமான திட்டமாக, விரிவான திட்டமாக, மிகப்பெரிய திட்டமாக இருக்கிற நேரத்திலே, ஆணையர்கள் பல இடங்களிலே சங்கடப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவியாக, துணை ஆணையராளர்களை நியமிப்பதன் மூலமாக, அந்தத் திட்டத்தின் தரத்தை மேலும் உயர்த்த முடியும், செயல்படுத்த முடியும் என்று எண்ணும்போது, ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ஒவ்வொரு துணை ஆணையராளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊரக வளர்ச்சித் துறையைப் பற்றி இன்னொரு வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊரக வளர்ச்சி என்று சொன்னாலும், நகராட்சி மன்றங்கள் என்று சொன்னாலும், அங்கிருக்கிற முக்கியமான பிரச்னை, குடிதண்ணீர் பிரச்னை. அதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிற குடிநீர் வடிகால் வாரியம் வேறு அமைச்சரோடு இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சர், ஊரகப் பகுதிகளுக்குச் செல்கிற நேரத்தில், அவர் முன்னால் தெரிவிக்கப் படுகிற முக்கியமான பிரச்னை குடிநீர் பிரச்னை. அந்தப் பிரச்னையை அணுகுகிற நேரத்தில், அவருக்கு பிரச்னைகள் உருவாகின்றன. ஆகவே, கிராமப்புறமாக இருந்தாலும், நகர்ப்புறமாக இருந்தாலும், குடிநீர்ப் பிரச்னையை விரைந்து தீர்க்க, திட்டங்களை விரைந்து செயல்படுத்த, அத்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தை ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சர் பொறுப்பில் விட்டால், அது உறுதுணையாக அமையும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல், டவுன் பிளானிங் ஹவுசிங், இவைகள் எல்லாம், ஊரக வளர்ச்சியோடு, நகர வளர்ச்சியோடு, இணைந்தவைகள் என்ற காரணத்தால், அவைகளையும் அத்தோடு இணைப்பது முறை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

981 மார்ச் 31]

[திரு. கே. செளந்திரராசன்]

அதே நேரத்தில், இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம், கால வரையறைக்குப்பட்டு நிறைவேற்றுகிற திட்டங்களாக இருக்கிற காரணத்தால், அந்தத் திட்டங்கள் மிக வேகமாகவும், எழுச்சியோடும், பொலிவோடும் நிறைவேறும் திட்டங்களாக இருக்கிற காரணத்தால், அதனை நிறைவேற்றும் அதிகாரிகளை, திறமை மிக்கவர்களாக, ஆற்றல் மிக்கவர்களாக, உடனடியாக மக்களுடைய தேவைகளைப் புரிந்து செயல்படுகிறவர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கிற தேவைகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தத் தேவைகள் வளர, வளர, நம்முடைய மக்கள் தேவைகளுடைய அடிப்படையிலே, அவர்களுடைய தேவைகளைப் பொதுப் பிரச்சனையாக்குகிற தன்மைகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

[முற்பகல் 10-50]

இந்தியா விடுதலைப் பெற்று 34 ஆண்டுகள் ஆனாலும், இன்றையதினம் வரையிலும் பல்வேறு கிராமங்களில் சாலைப் போக்குவரத்து இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. பல கிராமங்களுக்கு பேருந்து வசதி இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. இன்றையதினம் நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கித் திட்டம் தீட்டி மேலும் பல கிராமங்களை இணைப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டியிருப்பதை நான் வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தினால் 4,819 கிலோ மீட்டர் நீளம் சாலைகள் புதிதாக உருவாக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதன் மூலம் 2,779 கிராமங்களுக்கு இணைப்பு கிடைக்க இருப்பதாலும், இந்த முயற்சிக்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில் கிராமங்களிலே உள்ள பள்ளிக் கூடங்களில் சரியான சுகாதார வசதிகள் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. நாம் எவ்வளவுதான் வேகமாகத் திட்டங்களைத் தீட்டினாலும் போதிய அளவுக்கு அவைகள் கிராம மக்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. காரணம் கிராமப் புறங்களில் ஐனத்தொகையும், தேவைகளும் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தீட்டப்பட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம், ஒன்றியத்திற்கென்று சில குறிப்பிட்ட அளவுக்கு இருக்கின்றன. இவைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு புதிய சிந்தனையோடு பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து சாலை வசதிகளை எடுத்துக் கொள்கிறபோது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் புதிய திட்டங்களை உருவாக்கி அதற்காக 68 கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

[1981 மார்ச் 31]

திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகின்ற நேரத்தில் இருக்கின்ற கான்ட்ராக்டர்கள் கடந்த காலங்களில் இருந்து தொடர்ந்து வந்திருக்கின்ற காரணங்களினால், பல நேரங்களில் தவறுகள் உருவாக வாய்ப்பிருக்கின்றது. அதைப் பரிசீலித்து தரமான கான்ட்ராக்டர்களை தேர்வு செய்து இவைகளை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நகராட்சிகளிலே நிதிநிலை பற்றக்குறை இருக்கின்றது. அந்த நகராட்சிகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய எஸ்டாபிளிஸ்மென்ட் செலவுகளைக் கூட அந்த நகராட்சி வருமானம் ஈட்டித்தர முடியாத நிலைமையில் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட நகராட்சி மன்றங்களில் பல பெரிய பணக்காரர்கள் பல்வேறு தொழில்களை செய்வதன் மூலமாக இங்கே ஏராளமான பணத்தை சம்பாதித்து குவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் நமது அரசு செய்யவேண்டிய முக்கிய பணி, இந்த பகுதியிலே இருக்கின்ற நகராட்சி மன்றங்களின் பகுதியிலே இருக்கின்ற திரைப்பட மாளிகைகளானாலும், அதைப்போலவே பேருந்துகளானாலும் அவைகளை நடத்துகின்ற உரிமைகளை அந்த நகராட்சி மன்றங்களுக்கு அளிப்பதன் மூலமாக, அந்த நகரம் சுய தேவை பூர்த்தி செய்து கொள்ளுகிற அளவுக்கு அதனுடைய நிதிநிலைமையை வளர்த்து அதன் மூலமாக நகரத்தினுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அது வசதியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து நகராட்சி மன்றத்தினுடைய எல்லைப் பகுதிகளில் நெடுஞ்சாலை அமைப்படுகிறபோது அந்த நகராட்சியும் அதற்கான நிதி நிலையில் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அது எந்தக்காலத்திலே போடப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றையதினம் நகராட்சிகள் இருக்கிற நிலையிலே நகராட்சி மன்றத்திற்கு இந்தப் பளுவை வைப்பதன் மூலமாக அவைகள் செய்யவேண்டிய கன்சர்வேடிவ் போன்ற பணிகளையும், கழிப்பிடங்களை அகற்றுக்கின்ற பணிகளையும், கழிவறைகளை உருவாக்குகின்ற பணிகளையும், நகராட்சிக்குத் தேவையான சுகாதார பணிகளைச் செய்கின்ற பணிகள் அத்தனையும் இன்றையதினம் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்களுக்கு அந்தப் பளுவை வைக்கவேண்டியதில்லை. அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நகரத்தின் சுகாதார வசதியைப் பெருக்குவதற்கு பயனுடையதாக செய்ய முடியும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளிலே இந்த அரசு

1981 மார்ச் 31] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

உடனடியாக இறங்கி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அந்தப் பளுவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நான் கூற விரும்புவது, இன்றையதினம் என்னுடைய தொகுதியான திருச்சி நகரத்தில் உள்ள நகரமன்றம் மிகவும் சீர்தரமான திசையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவர்களுடைய நிதிநிலைமை மோசமாக இருக்கின்றது. அதற்கு வேண்டிய சுகாதாரப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு கூட தகுதி இல்லாத அளவுக்கு மிகுந்த அவல நிலையில் இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கு ஏற்றவகையிலே பணியாற்றுவதற்கும், அதனுடைய நிதிநிலைமையை திருத்தி அமைக்கின்ற முறையிலே திட்டங்களை தீட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, அங்கே பல பகுதிகளில் இன்றைக்குக் குடிநீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது.

இன்றையதினம் வறட்சி இருக்கிற காரணத்தினால் தான் குடிநீர் இல்லை என்ற நிலைமை கூட இல்லை. காவிரி நீர் கரைபுரண்டு போனபோதிலும், மழை விடாமல் பெய்தாலும் கூட, பல குடிசைப் பகுதிகளிலே இன்றையதினம் குடிநீர் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை. அவைகளை எல்லாம் முறையாக அரசு திட்டம் தீட்டி, அப்படிப்பட்ட குடிசைப் பகுதி மக்களின் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழே இவைகளை எல்லாம் கொண்டு வருவதன் மூலமாக அங்கே தேவையான அளவுக்கு மக்களுடைய எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை உடனடியாக செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒருவேளை வறட்சி இருப்பதாலே நான் சொல்கிறேன் என்று யாரும் கருதவேண்டாம். வறட்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், நான் முதலிலே குறிப்பிட்டபடி, வெள்ளம் போனாலும் அந்தக் குடிசை வாழ் மக்கள் சுத்தம் செய்யப்பட்ட குடிநீர் கிடைக்காத நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உடனடியாக சுத்தம் செய்யப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பகுதிகள் திருச்சியில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. குழாயைப் பார்க்காத குடிசை வாழ் மக்கள் பலர் அங்கே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை அங்கே உடனடியாக நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்சி பகுதியில் ஏராளமான பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள், கல் பட்டரைத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சுகாதார வசதி இல்லை. மருத்துவ வசதி இல்லை. தேவையான சுகாதார வசதி இல்லாத காரணத்தால் டி. பி. போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுகின்றன. நகராட்சி மன்றத்திற்கும்

[திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

[1981 மார்ச் 31]

சுத்தம் செய்கிற வசதி போதுமான அளவிற்கு இல்லாத காரணத்தால் கழிவு நீர் சாலைகளில் செல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகவும் நோய்கள் பரவுகின்றன. எல்லா வற்றிற்கும் மேலாக திருச்சி நகரத்திற்கு ஏற்ற அளவிற்கு மருத்துவ மனை வசதியும் இல்லை. இருக்கின்ற மருத்துவ மனைகளில் படுக்கை வசதிகளும் இல்லை. அங்கேயிருக்கிற ராஜாஜி டி.பி. சானடோரியத்தில் ஏராளமான கட்டிடங்கள் இருந்தும், அதிகமான அளவிற்கு ஆயிரம் படுக்கை வசதிகள் செய்ய இடம் இருந்தும் 100 படுக்கைகள் தான் உள்ளன. ஆகவே, இங்கே நகராட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக அல்லது வேறு திட்டத்தின் மூலமாக அங்கே சுகாதார வசதி, மருத்துவ வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் மற்றும் உழைப்புக்கு உணவுத் திட்டத்தின் மூலம் கிராமப்புறங்களில் உள்ள மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் அரசின் கவனத்திற்கு ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள இளைஞர்களை என்சி.சி. பயில் வேண்டுமென்றும், உடல் பயிற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாம் வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு நாம் தொழில் பயிற்சி அளிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால், அதன் மூலம் அவர்கள் ஒரு தொழில் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வழிகாட்டியதாக இருக்கும். அதன் காரணமாக அவர்கள் வாழ்வில் ஒளி பிறக்கும். ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு தொழில் பயிற்சி அளிக்கும் திட்டத்தை அரசு கம்பல்சரியாக கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்களுடைய வாழ்வு முன்னேறும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அந்தப் பகுதியே முன்னேறுவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கைகளை—மாணிக்கக் கோரிக்கைகளை— வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. வெ. இர. ஜகேசுரன் : பேரவைதுணைத் தலைவர் அவர்களே, துணைத் சமுகாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள், நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை கூற முன்வருகிறேன்.

உடல் ஊழற்றோர் ஆண்டாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற இந்த ஆண்டில் அரசு பதவிகளிலும் அரசின் இலாக்காக்களிலும் வேலை வாய்ப்புகள் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு என்று குறிப்பிட்ட சதவிதம் ஒதுக்கிட அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வயது வரம்பு வைத்திருக்கிற அரசு, உடல் ஊனமுற்றோர்களைப் பொறுத்த வரையில் உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கிற வகையில்

1981 மார்ச் 31] [திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

அந்த விதிமுறைகள் அவர்களுக்குப் பொருந்தாது என்கிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விதவைகளுக்கு உதவித் தொகை பெற வயது வரம்பு 45 என்று இருப்பதை 40 என்று குறைத்து இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி வயது அடிப்படையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு பதிலாக விதவைகள் என்று இருந்தாலே உதவி செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே முதியோர் பென்ஷன் என்பது காமராஜர் காலத்தில் 1957-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். அன்றைக்கு அரசின் சார்பாக அதற்காக எவ்வளவு மானியம் ஒதுக்கப் பட்டதோ எந்த அளவிற்கு அந்தத் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டதோ அதுவே இன்று வரைக்கும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அந்தத் தொகையை ரூ. 75 என்று உயர்த்தி பென்ஷன் வழங்கும் திட்டத்தை அரசு அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

மத்திய அரசினுடைய தொலைபேசி இலாகாவிலே உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் இந்தியாவில் பல்வேறு மாநிலங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் போன் வசதி செய்து கொடுத்து இருக்கிறது. ஒரு தடவை பேசுவதற்கு 50 காசு வசூல் செய்து கொள்ளவும் அதில் 30 காசை அரசுக்கு செலுத்திவிட்டு மீதி 20 காசை அந்த உடல் ஊனமுற்றவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வசதி செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை செப்டனீட்டுக்கொள்ள வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்ள வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறது மத்திய அரசு. காரணம் அவர்கள் மற்றவர்களைப் போல ஒடி ஆடி வேலை செய்ய முடியாது. ஆகவே அவர்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்து முடிந்த வேலையை செய்து தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக் கொள்ள தொலைபேசி இலாகாவிலே பல சட்டத் திட்டங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் தளர்த்தி அவர்களுக்கு இந்த வசதியை செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதைப் போல இன்றைக்கு தமிழக அரசு அறிவித்திருக்கிற மதுக் சடைகள் கறைப்பு தமிழகம் எங்கும் 'லிக்கர் ஷாப்' திறக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கு பல்வேறு நிபந்தனைகள், சட்டத் திட்டங்கள் இருந்தாலும் இந்த உடல் ஊனமுற்றோர் ஆண்டில் உடல் ஊனமுற்றவர்களில் குறைந்தபட்சம் 25,000 பேர்களுக்காவது எந்தவிதமான நிபந்தனையும் இல்லாமல் சட்டத் திட்டங்களை தளர்த்தி லிக்கர் ஷாப் லைசென்ஸ் வழங்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரில் ஒரு தொகுதியாகிய டாக்டர் இராதா கிருஷ்ணன் நகர் தொகுதியின் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற அடிப்படையில் சென்னை மாநகராட்சி பற்றியும் இந்த

[திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

மாநகராட்சி மக்கள் படுகின்ற துன்பங்களைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை மாநகரின் மக்கள் தொகை 10 ஆண்டுகளில் 50 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. 1975-ல் 27,88,000 என்று இருந்தது. 1980-ல் 33,23,000 என்ற அளவுக்கு உயர்ந்து இன்றைய தினம் 1981-ல் சுமார் 42,76,000-க்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

அதைப் போல சென்னை மாநகரின் குடிசைகளின் எண்ணிக்கை 10 ஆண்டுகளில் 100 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. 1971-72-ல் 1202 ஸ்லம்ஸ் பகுதிகள் இருந்தன. ஆனால் 1981-ல் 1,428 ஸ்லம்ஸ் இருக்கின்றன. 1971-லே 7 இலட்சமாக இருந்த குடிசை வாழ் மக்கள் தொகை 1981-லே 12 இலட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது.

இந்த மக்கள் தொகை அடிப்படையில் வீடுகள் பல மாடிக் கட்டிடங்கள், பங்களாக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அது மட்டுமல்லாமல் நகரில் நான் தோறும் வந்துபோகிற 'ப்ளோட்டிங் பாப்பிலேஷன்' ஒவ்வொரு நாளும் கூடிக்கொண்டே இருக்கிறது. முன்னால் 50 டிவிஷன்கள் இருந்த சென்னை மாநகராட்சியில் 75 டிவிஷன்கள் ஆகி 100 டிவிஷன்கள் ஆகி 125 டிவிஷன்கள் ஆகி இன்றைய தினம் 1981-ல் 12 கிராமங்களையும் மாநகராட்சியோடு சேர்த்து 150 டிவிஷன்களாக உயர்ந்திருக்கிறது.

சென்னை மாநகரின் பரப்பளவை எடுத்துக்கொண்டால் 120 டிவிஷன்களாக இருக்கும்போது 128 82 சதுர கிலோ மீட்டர். இன்றைக்கு 150 டிவிஷன்களாக உயர்த்தப்பட்ட பிறகு அதனுடைய பரப்பளவு 172.42 சதுர கிலோ மீட்டர் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த பரப்பளவிலே வாழக்கூடிய மக்களுக்கு மாநகராட்சி செய்து கொடுக்க வேண்டிய சாதாரண காரியங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன; அத்தியாவசியமான தேவைகளும் இருக்கின்றன. தெரு விளக்குகள், குடிநீர்-பாதாள சாக்கடைத் திட்டம், மழைத் தண்ணீர் வடிந்து செல்ல வசதி சுகாதாரம் கல்வி பூங்காக்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் என்று பல்வேறு வசதிகளை திட்டங்களை மாநகராட்சி சென்னை மாநகர மக்களுக்கு செய்து தரவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மாநகராட்சியின் நிதிநிலை என்னவென்றால் இப்படிப்பட்டக் காரியங்களுக்கு செலவிடக்கூடிய நிலையில், திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய நிலையில் இல்லை.

1981-82 ஆம் ஆண்டு மாநகராட்சி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 23.69 கோடி ரூபாய் செலவில் காட்டியிருக்கிறார்கள்; வரவு 22.32 கோடி ரூபாய்; பற்றாக்குறை 1.37 கோடி ரூபாய்.

இந்த பட்ஜெட்டை வைத்துக் கொண்டு மேலே கூறிய காரியங்களில் எந்தக் காரியத்தையும் முறையாகச் செய்ய முடியாத சூழ்நிலையில் இந்த மாநகராட்சி விடப்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது, இந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு

1981 மார்ச் 31] [திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

சுமார் 43 இலட்சம் மக்கள் வாழக் கூடிய இந்த நகரத்திற்கு என்ன நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இந்தியாவிலுள்ள மற்ற மாநகராட்சிகள் ஒரு தனி மனிதனுக்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணத்தோடு ஒப்பிடுகின்றபோது அது மிகவும் வேதனை தரக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கின்றது. பம்பாய் மாநகராட்சி ஒரு தனி மனிதனுக்கு 124.46 காசு ஒதுக்கி இருக்கின்றது. கல்கத்தா மாநகராட்சி 102.42, பெங்களூர் மாநகராட்சி 90.44 காசு ஒதுக்கி இருக்கின்றது. ஆகவே சென்னை மாநகராட்சி தனி நபருக்கு ஒதுக்கி இருக்கின்ற தொகை மிகவும் 60.17 குறைவாக இருக்கின்றது. இந்த விகிதாச்சாரத்தை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் சென்னை மாநகராட்சி ஒதுக்கி இருக்கின்ற பணத்தை வைத்து எப்படி சென்னை மாநகர மக்களுக்கு குடிக்க தண்ணீர் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

சாக்கடைத் தண்ணீரை அடைப்புக்கள் இல்லாமல் எப்படி வெளியேற்றி சுசாதாரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும்? பள்ளம் இல்லாத சாலைகளிலும், குப்பை இல்லாத ரோடுகளிலும், எப்போது நாம் நடப்பது? எரிகின்ற விளக்குகள் எத்தனை? எரியாத விளக்குகளை எந்த ஆண்டில் எரிய வைக்க முடியும்? ஒன்று மாநகராட்சியின் வருமானம் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும். இல்லை என்றால் அரசாவது மாநகராட்சிக்கு உதவ வேண்டும். ஆனால் இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் அரசிடம் அனுமதி பெற வேண்டி இருக்கின்றது. பல அனுமதிகள் மறுக்கப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றன. பல அனுமதிகள் காலதாமதப்படுத்தப்படுகின்றன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் அரசினுடைய அலுவலகங்களின் படிக்கட்டுகளில் காத்துக் கிடக்க வேண்டிய நிலைமையில் தனி அலுவலர்கள் இருக்கின்றனர். ஆகவே அனைத்து காரியங்களுக்கும் உங்களிடம் அனுமதி பெற வேண்டும் என்ற நிலையில் மக்களுடைய தொடர்புடைய அனைத்து உள்ளாட்சி நிறுவனங்களையும் சுயமாக இயங்கவிடாமல் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் மட்டும் மத்திய அரசிடம் அதிக அதிகாரங்கள் குவிந்து திடக்கின்றன என்றும் அவை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் பேசுகிறீர்கள். உரிமங்கள் கேட்டு அனுப்பப்பட்டவை அனைத்தும் ஆமை வேகத்தில் நகர்கின்றன என்று சொல்கிறீர்கள். கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டும் கேளாக்காதினர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்.

சென்னை மாநகராட்சியிலிருந்து குடிதண்ணீர் வழங்கல், சாலை பராமரிப்பு, கழிவுத் தண்ணீர் வெளியேற்றம், விளக்குகளை சரியாக எரிய வைத்தல், கேபிள் பழுது பார்த்தல் போன்ற பணிகளுக்காக உங்களிடம் 20 கோடி ரூபாய் கேட்டால் நீங்கள் 5 கோடி மட்டும் ஒதுக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட காரியங்களை மட்டும் செய்யவும் என்று சொல்லி அவர்களைக் கட்டுப் படுத்துகிறீர்கள். மதுரை மாநகராட்சியில் வீடுகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கின்ற உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதே போன்று சென்னை மாநகராட்சிக்கும் அப்படி மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கின்ற உரிமை

[திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

[1981 மார்ச் 31]

யைக் கொடுத்தால் அதன் மூலம் பல கோடி ரூபாய் வருமானம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் அரசுதான் அந்தப் பணத்தை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல ரோடுகளிலே ஓடக்கூடிய ஆயிரக்கணக்கான வாகனங்களுக்கான வரிகளையும் நீங்களே வசூலிக்கிறீர்கள். அதைக்கூட சென்னை மாநகராட்சிக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே அதிலே வரக்கூடிய இலட்சக் கணக்கான ரூபாயையும் நீங்களே வைத்துக் கொள்கிறீர்கள். ஆகவே மாநகராட்சி வருமானத்திற்காக வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களிடத்திலே வரியினை அதிகப்படுத்தி வசூலிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. 23 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகின்ற பட்டுண்டில் இப்படிப்பட்ட வரியினைப் போடுவதன் மூலம் 14.50 கோடி ரூபாய் வீட்டுவரியின் மூலம் வருகின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். அதனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் உயர்கின்ற வரிக் கேற்ப வீட்டின் வாடகையை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். வீட்டிலே குடியிருப்பவர்களில் தலையிலேதான் அந்த வரி உயர்வு விழுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. குடியிருப்பவர்களிடம் 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டின் வாடகையைக் கூட்டி விடுகிறார்கள். ஆகவே 100 ரூபாய்க்கு குடிபுகுந்த ஒருவர் இரண்டாண்டு காலத்திலே அந்த வீட்டுக்கு 400 ரூபாய்கூட கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது சென்னையில். இந்த மாதிரி வீடுகளிலே குடியிருப்பவர்கள் எல்லோருமே அரசு அலுவலகங்கள் பேங்குகள் போன்றவற்றிலே பணியாற்றுவவர்கள் தான். இவர்களுடைய தலையிலேதான், வீட்டு வரி உயர்த்தப்படுகின்ற போதெல்லாம் வீட்டின் சொந்தக்காரர்கள் வாடகையை உயர்த்துவதன் மூலம் அந்தப் பளுவினைப் போடுகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சென்னை மாநகராட்சியில் போதிய நிதிநிலை இல்லாததால் அவர்களால் இவைகளில் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. நிதி வசதியைப் பெருக்கும் பொருட்டு பொதுமக்களிடமிருந்து கடன் பத்திரம் மூலம் பணம் பெறும் திட்டத்தை செயல்படுத்த உங்களிடம் அனுமதி கேட்கப்பட்டது அதன் மூலம் 400 இலட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும். அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுமதி தருவதில் நீங்கள் காலதாமதம் செய்கின்ற காரணத்தால் சென்னை மாநகராட்சியின் அதிகாரத்தை நீங்கள் மறைமுகமாகப் பிடுங்கிக் கொள்கிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

இதில் அதிக அதிகாரங்களை பகிர்ந்துக் கொடுக்கின்ற மனப்பான்மையை நீங்கள் செய்து காட்டுகிறீர்களா என கேட்க விரும்புகிறேன்.

சென்னை நகரம் 172 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவுள்ளது இதில் 43 இலட்சம் மக்கள் வாழக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான தெருக்களில், நகரை சுத்தம் செய்கின்ற தொழிலைச் செய்பவர்கள் 6,400 பேர். குப்பைகளை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற லாரிகள் 150. மாட்டு வண்டிகள் 700. இவைகளில் ஓர்க் ஷாப்புகளில், டெப்போக்களில் இருந்து எடுக்கின்ற போது, நிற்கின்ற வண்டிகள் போக, மீதம் உள்ள வண்டிகளை வைத்து எவ்வாறு நகரை சுத்தமாக வைத்திருக்க முடியும்.

1981 மார்ச் 31] [திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

அதேபோல கொசுத் தொல்லையிலிருந்து சென்னை நகர மக்களை எப்போது காப்பாற்றப் போகிறீர்கள்? பம்பாய் மாநகராட்சியில் கொசுத் தொல்லை ஒழிக்கப்பட்டு மலேரியா நோயே இல்லை என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே அங்கிருந்து மில்லர் டியோபாங்கர் என்பவரை சென்னைக்கு அழைத்து, அதற்கான யோசனைகளை கேட்டீர்கள். ஆனால் அந்த யோசனைகளை அமுல் செய்ய ஏதாவது நடவடிக்கையை எடுத்தீர்களா? அவர் நல்ல பல யோசனைகளை சொன்னார். அதில் சுகாதார இலாகாவில் எம்.ஈ.பி.எச். பட்டம் பெற்றவர்கள், எம்.பி.பி.எஸ். டி.பி.எச். பட்டம் பெற்றவர்கள் தான் சுகாதார அதிகாரிகளாக இருக்கலாம் என்று உத்தரவு போடுவது ஒன்று. அப்படி ஒரு உத்தரவை போடுவீர்களா? அப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சியையாவது எடுத்தீர்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று சில தினங்களுக்குமுன்பு கடற்கரை சாலையில் உள்ள கட்டிடங்களில் ஒரு ராட்சத மிஷின் புகைகளை கக்கி கொசுக்களை ஒழிக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் செய்தியோடு படம் போட்டிருந்தார்கள்.

அந்த இராட்சத மிஷின் இப்போது எங்கே? சென்னை நகர கொசுக்கள் அதை விழுங்கிவிட்டதா? அந்த மெஷின் எப்போது வாங்கப்பட்டது, அது இப்போது எங்கே என்ற விவரத்தை கேட்க விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டுமில்லை, 50 ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர், 5 இலட்சம் பேருக்கு ஒரு ஹெல்த் ஆபீசர் என்று இருப்பதின் காரணமாகத்தான் சென்னை மாநகரத்தின் சுகாதாரத்தை சரிவர கவனிக்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் சென்னை நகரத்தில் இளம் பிள்ளைவாதம், காலரா, மலேரியா போன்ற தொத்து நோய்கள் பரவ வழி ஏற்படுகிறது என்று 1978 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பெற்ற, சட்டநாதன் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளை ஏற்று, தற்போது இருக்கும் நிலையை மாற்றி அமைத்து செயல்படுத்த இந்த அரசு முன் வருமா? அந்தப் பரிந்துரைகளின் விவரங்களையாவது வெளியிட அரசு முன் வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த நகரை சுத்தம் செய்கின்ற தொழிலாளர்களில் பலர் சுத்தமற்ற பல இடங்களில் குடியேறி உள்ளனர். என்னுடைய தொகுதியிலேயே, காமராஜ் நகர், மோட்சபுரம், சாஸ்துரி நகர், போஜராஜ் நகர் போன்ற இடங்களில், குப்பை மேடுகளில், குடிக்க தண்ணீர் இல்லாமல், விளக்கு வசதி இல்லாமல், சாலை வசதிகள் இல்லாமல், குப்பைமேடு குடிசைகளில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நிலை மாற்றப்பட வேண்டாமா? அவர்களுக்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ரோடுகளைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், சென்னை நகரத்தின் ரோடுகளின் மொத்த நீளம் 1,272 கிலோ

[திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

[1981 மார்ச் 31]

மீட்டர். இதில் சில குறிப்பிட்ட ரோடுகளைத் தவிர, தெருக்களின் உள் பகுதிகளில் உள்ள பல சிறிய ரோடுகள், முதலிலே போடப்பட்டதற்குப் பின்னால், மறுமுறை பழுதுகூடப் பார்க்கப் பெறவில்லை. பெரும் தலைவர் காமராஜ், பேரறிஞர் அண்ணா, முதறிஞர் இராஜாஜி போன்றவர்களின் பெயர்களால் போடப் பட்டுள்ள சாலைகள் மட்டும் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு முறையும் 6 அங்குலம், 9 அங்குலம் என்று இருக்கின்ற ரோடுகள் மேலேயே, அவற்றைப் புதுப்பிப்பதற்கான ரோடுகளையும் போடுகிறார்கள். 4 படிக்கட்டுகள் வைத்திருந்த வீட்டுக்காரர், இப்போது ஒரு படிக்கட்டிற்கு மட்டுமே சொந்தக் காரராக மாறியிருக்கிறார். இந்த நிலையே நீடித்துத் தொடருமேயானால், நாம் இருக்கின்ற இந்தச் சட்டமன்றக் கட்டிடம் பேஸ்மெண்டாகவும், பார்வையாளர்கள் அமர்ந்திருக்கக் கூடிய காலரி கிரவுண்ட் ப்ளோராகவும் மாறக்கூடிய நிலை வரும் என்று கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மின் இணைப்பு வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்தின் அனைத்து கிராமங்களிலும் மின்-இணைப்பு நிறைவு நடை விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. ஆனால் தலை நகரான சென்னை நகரத்தில், ஒரு பக்கம் பெளர்ணமியாகவும், மறுபக்கம் அமாவாசையாகவுமே காட்சியளிக்கிறது. சென்னை நகரத்தில் சுமார் 45,000 விளக்குகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. இதில் அண்ணா சாலையில் தற்போது போடப்பட்டிருக்கின்ற சோடியம் வேப்பர் விளக்குகளும் அடங்கும். இந்த சோடியம் வேப்பர் விளக்கின் மதிப்பு சுமார் 5,200 ரூபாய். அண்ணா சாலைகள் போன்ற முக்கிய சாலைகள் முறையாக பராமரிக்கப்படுவதில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணையான கருத்துக்கள் இல்லை. அது தேவைதான். ஆனால் அத் தலைவர்களின் பெயரால் அமைந்திருக்கும் அந்தத் தெருக்களைச் செப்பணிட்டு, விளக்குகளைப் போடும்போது, அல்லது மாற்றும் போது, அந்தத் தலைவர்கள் கூறிச் சென்ற கருத்துக்கள் ஏழைகள் வாழ்வில் ஒளியேற்ற வேண்டும் என்ற அவர்களுடைய நல்ல எண்ணங்கள் உங்களுடைய கவனத்திற்கு வருவதேயில்லையா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால் அந்தத் தலைவர்களின் எண்ணங்கள், ஆட்சியில் அவர்கள் இருந்தபோது போட்ட சட்டங்கள், ஹரிஜன மக்கள் ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் வாழக்கூடிய கிராமங்களில் உள்ள பகுதிகளில் உள்ள தெருக்களில் குடிதண்ணீர் வசதி, விளக்கு வசதி, சுகாதாரம் இவை முறையாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணியவர்கள்; அதைக் கருத்தில்கொண்டு விளக்குகளே இல்லாமல் இருக்கின்ற தெருக்கள், தொடர்ந்து எரியாமல் இருக்கிற கம்பங்கள் இவற்றில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

சென்னை நகரில் 54 துணைமின் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து சமமாக மின் பங்கீடு எல்லா பகுதிகளிலுள்ள வீடுகளுக்கு, சிறிய தொழிற்சாலைகளுக்கு கிடைப்பது இல்லை. சில இடங்களில் ஹைவோல்டேஜ், பல இடங்களில்

1981 மார்ச் 31]

[திரு. வெ. இராஜசேகரன்]

லோ வோல்டேஜ். மின்சார விநியோகத்திற்கு பூமிக்குள் போடப்பட்ட கேபிள்கள் பல ஆண்டுகளாக ஆகிவிட்டன. அவைகளில் அடிக்கடி பழுது ஏற்படுவதுடன் மின்சார லீக்ஸேஜும் இருக்கிறது. இந்தக் குறைகளைப் போக்க அதிக துணை மின் நிலையங்களும் டிரான்ஸ்பார்மர்களும் வேண்டும்.

குடி தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டால், 75 டிவிஷன்களாக இருக்கும்போது பதிக்கப்பட்ட பைப்புகள் சிறியன. புதிய புதிய வீடுகள், பல மாடிக்கட்டடங்கள் இப்போது கட்டப் பட்டுள்ளன ஆகவே குழாய்களை நீட்டிக்கொண்டே போய் கடைசியில் தண்ணீர் வருவதில்லை. காற்றுதான் வருகிறது. கேட்டால், காற்று தாங்க கடற்கரைக்குப் போகவேண்டாம் என்று சொன்னாலும் சொல்வீர்கள். ஆகையால் பெரிய பைப்புகள் பதித்தால் தான் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள வீடுகளுக்கும் தண்ணீர் வரும்.

குடிசைப் பகுதிகளுக்கு எம். எம். டபிள்யூ. எஸ். எஸ். பி. லாரிகள் மூலம் தண்ணீர் டாங்குகளில் ஊற்றுகிறார்கள். இப்போதுள்ள தண்ணீர் லாரிகள் போதாது, அதுவும் வட சென்னைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்ணீர் லாரிகளை அதிகப் படுத்த வேண்டும். வட சென்னை நேப்பியர் பூங்காவில் கட்டப் பட்டுள்ள தண்ணீர் மேல் நிலைத் தொட்டி இன்னும் செயலுக்கு வரவில்லை. அது வேலை செய்ய ஆவன செய்யவேண்டும்.

பாதாளச் சாக்கடைகளை எடுத்துக்கொண்டால், கழிவுநீர்க் குழாய்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் பதிக்கப்பட்டவை. அவை கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன் பதிக்கப்பட்டவை. அவை மாற்றப்பட வேண்டும். பம்பிங் ஸ்டேஷன்கள் அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும். அதிக சக்தி உள்ள ஹைடிரேட்டர்கள் பம்பிங் ஸ்டேஷன்களில் அவசியம் பொருத்தப்படவேண்டும்.

குடிநீரும், பாதாளச் சாக்கடை வேலைகளும் மாநகராட்சி யிடம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். ரிப்பேர் செய்கிறபோது குழாய்களில் பட்டு விரிசல் ஏற்பட்டு சாக்கடை நீரும் குடி நீரும் கலந்துவிடுகின்றன. அதைப்போக்க புதிய சக்தி மிக்க பைகள் போடப்படவேண்டும்.

பேசின் பிரிட்ஜ் அனல்மின் நிலையத்திலிருந்து வரும் கரித் தூள்களினால் இருபது லட்சம் மக்கள் வாழக்கூடிய வட சென்னை பகுதி முழுவதும் பாதிக்கப்படுகிறது. டி. பி. நோய், காலரா போன்ற வியாதிகள் ஏற்பட அது வழிவகுக்கிறது. ஆகவே விஞ்ஞான முறைப்படி அதைத் தடுக்க வேண்டும். இவை எல்லாம் சென்னை நகரம் உருவானபோது அந்தந்த சந்தர்ப்பங்களில் விரிவடையக் கூடிய பகுதிகளுக்கு வேண்டிய தேவைகளை செய்து கொடுத்ததன் விளைவாக திட்டமிடப்படாமல் பல வேலைகள் நடந்துள்ளன. ஆனால் இப்போது பெரிய அளவில் நிரந்தரமான அளவில் சென்னை நகருக்கு முன் கூறிய குறைபாடுகளைப் போக்க புதிய திட்டம் தீட்டி உலக வங்கியிடம் கடன் பெற்று வேலை செய்தால்தான் வளரும் நகரில் உள்ள மக்கள் நிம்மதியாக வாழமுடியும். ஆனால் அதை செயல்படுத்த

[திரு. வெ. இராஜசேகரன்] [1981 மார்ச் 31]

மாட்டீர்கள். மாற்றுவேன். மாற்றியே திருவேன் தலைநகரை என்று முதல்வர் அவர்கள் சில நாட்களாக பேசிவருகிறார்கள் அதனால் மாறப்போகிற நகருக்கு ஏன் பல கோடி திட்டம் என்று நினைக்கலாம். இல்லையானால் 14-ல் இரண்டு பேர்கள்தானே என்று கூட நினைக்கலாம். சிங்காரச் சென்னையை சீர்கெட்ட சென்னையாக மாற்றிய பெருமை உங்களைத்தான்சாரும்.

தலைநகரை மாற்றுகிறேன் என்று சொல்லி தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னையை தலைநகரமாக மாற்றிவிடாதீர்கள். சென்னை நகரழிவு மக்களுக்கு ஒளேபரின் கலந்த தண்ணீர் வேண்டாம் குடிதண்ணீரும் சாக்கடை தண்ணீரும் அந்த கருப்புத் தண்ணீர் வேண்டாம். சென்னை நகர மக்கள் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்கிறார்கள்—பன்னிர் கேட்கவில்லை. வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-20]

திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சி, நகராட்சி நிர்வாகம், நெடுஞ்சாலைகள் சம்பந்தப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள்மீது என்னுடைய பணிவான கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தின் உள்ளாட்சி நிர்வாகங்கள் அனைத்தும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக சீரும் சிறப்புமாக செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே அது மேலும் சிறந்து விளங்கி வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது, ஊராட்சிகள், ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவற்றிற்கு தேர்தல் நடைபெறவில்லை என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் அனைவருக்கும் ஊராட்சி நிர்வாகத் தேர்தலிலே வாக்களிக்க உரிமை தரப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, வாக்காளர் பட்டியல் திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டும். ஒன்றிய ஆணையர்கள், நகராட்சி ஆணையர்கள் ஆகியோர் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதன் அடிப்படையிலேதான் மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள்கூட 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளுக்குப் பிறகு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிந்தபிறகு, வாக்காளர் பட்டியல் திருத்தப்பட்டு, விரைவிலே உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெறுமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளாட்சித் தேர்தல் பணி முடிவதற்கு முன்பாக பல காலமாக அனுபவிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களும், அனுபவஸ்தர்களும் சொல்லி வருகின்ற குறைபாடுகள் நிறைந்த 1958 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் முழுமையாக பரிசீலனை செய்து, புதிய சட்டத்தை உருவாக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்று சொன்னால் அப்போது போடப்பட்ட பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில், ஏராளமான குறைபாடுகள் மவிந்து கிடக்கின்றன. உள்ளாட்சித் தேர்தலுக்கு முன்பாக நாம் செய்ய வேண்டிய மற்றொரு நல்ல பணி என்னவென்றால் 5, 6 ரெவின்யூ கிராமங்களை உள்ளடக்கி பல பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன.

1981 மார்ச் 31] [திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜெகதீசன்]

அவைகள் எல்லாம் சீராக செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் இதைத் திருத்தியாக வேண்டும். அதற்காக 3 மாத காலம் அதிகமானாலும், இந்த பெரிய ஊராட்சிகளை ஒழுங்காக தனித் தனியாக பிரிக்கின்ற பணியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல் என்னுடைய தொகுதிக்கு அடுத்துள்ள உத்திரமேரூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த ஒன்றியம் 72 பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கி இருக்கின்றது. சில இடங்களில் 30 பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கிய ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன. நிர்வாகம், சீராக நடைபெற வேண்டுமானால், இப்படி 60, 70 பஞ்சாயத்துக்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தால், அந்த ஒன்றியம் சிறப்பாக செயல்பட முடியாது அப்படிப்பட்ட ஒன்றியங்கள் நல்லமுறையிலே பிரிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அதற்காக 2, 3 மாதங்கள் அவகாசம் கொடுத்தாவது பிரித்து, பிறகு தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். 40 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மேல் ஒரு ஒன்றியத்தில் இருந்தால் நிர்வாகம் நடைபெறுவது கடினம் என்பதால் இதை கட்டாயம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே சர்சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இவ்வரி வசூலிப்பதில் மாறுபாடான கொள்கை இருப்பதால், ஒரு ஒன்றியத்திலே ரூ. 2 என்றும், மற்றொரு ஒன்றியத்திலே ரூ. 2.50 என்றும் வசூல் செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஒழுங்காக, முறைப்படி வருமானம் வருவதில்லை. மிகுந்த பாகுபாடு காட்டப்படுகின்றது. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே ரூ. 5,000 பொது நிதி என்று சொன்னால், அதற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற மற்றொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே 17 இலட்சம் ரூபாய் பொது நிதியில் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டிய கட்டாயம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. இவைகளை மாற்றியமைக்க, மக்கள் தொகை, பரப்பளவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலே கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, வருமானத்தை நிர்ணயிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றுக் பணிவாக கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல் ஊராட்சிகள் வருவாய்க்கான வீட்டு வரி, வாகன வரி, தொழில் வரி ஆகியவைகள் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப்படவில்லை. கிராமக் கர்ணமோ, மணியமோ இவைகளை வசூலிப்பதை நிறுத்தி விட்டார்கள். இப்போது நியமிக்கப்பட உள்ள வி. ஏ. ஓ.க்கள் மூலம் இவைகளை வசூலிப்பதற்குப் பதில், குறைந்தபட்சம் ஐந்து ஐந்து ஊராட்சிகளுக்கு ஒரு பில் கலெக்டர் நியமித்து, அவர்கள் இந்த பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூல்செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு தனி ஆட்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும். அப்போது அவர்கள் இத்தகைய வரிகளைச் செம்மையாக வசூலிப்பார்கள், அது நிர்வாகத்திற்கு உகந்ததாகவும் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல. இதனால், 2,500 பேர்களுக்கு மேல் புதிய வேலை வாய்ப்பை அரசு ஏற்படுத்து

[திரு பு. கே. ஆனார் ஜெகதீசன்] [1981 மார்ச் 31]

வதற்கு வழிவகை செய்யும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் மக்கள் குழு இருக்கிறது. இந்த குழு ஒழுங்காகக் கூட்டப்படுவதில்லை. மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது முன்பெல்லாம் இந்த குழு கூட்டப்பட்டு வந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ இப்போது இது விடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மக்களுடைய குறைகளைச் சொல்ல முடியாமல் இருந்து வருகின்றது. குழுவின் முடிவுகளை அரசு அதிகாரிகள் தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். அரசு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடையத் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டமும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டமும் கிராமப் புற பொருளாதாரத்தை வெகுவாக உயர்த்தியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. தன்னிறைவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி புதிய வரலாற்றை இந்த அரசு படைத்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் புதிய பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் ஓர் ஆண்டுக்கு 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் என்று ஒதுக்குவார்கள். சிறுபாசனத்திற்கு 25 ஆயிரம் என்று ஒதுக்குவார்கள். இப்படி சொற்ப தொகை ஒதுக்குவதால் நான்கைந்து வேலைகளைக் கூட எடுத்துச் செய்ய முடியுமா என்றால், அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு தேவையான அத்தனை காரியங்களையும் செய்ய முடியாது. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை முன்பு இருந்தது. தன்னிறைவுத் திட்டம் மூலமாக பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை ஒட்டுமொத்தமாகத் தருவதின் மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றனவோ—சாலை வசதியாக இருந்தாலும், பள்ளிக்கூட வசதியாக இருந்தாலும், எந்த வசதியாக இருந்தாலும்—உடனடியாகத் தீர்க்கப்படுவதற்கு தன்னிறைவுத் திட்டம் மிகவும் பயன் உள்ளத்திட்டமாக ஆமைந்திருக்கிறது. என்னுடையத் தொகுதியில் காட்டாங்குளத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியம் என்ன காரணத்தினாலோ சேர்க்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. இதை சேர்க்கவேண்டுமென்று முன்பே கேட்டிருக்கிறேன். ஆகவே காட்டாங்குளத்தூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தைத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆடுமாடுகள் நீர் குடிக்கின்ற குளங்கள், குட்டைகள் எந்தக் காலத்திலும் பழுது பார்க்கப்பட்டது இல்லை. வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தில் குளங்கள் குட்டைகள் எல்லாம் தூர்வாரப்பட்டு எல்லா ஊர்களிலும் வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு மழை பெய்திருந்தால் எந்தவிதமான குறையும் இல்லாமல் ஆடுமாடுகள் குடிக்கப் போதுமான தண்ணீர் கிடைக்க ஏதுவாக இருந்திருக்கும். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக மழை இல்லாமல் போய் விட்டதால் பலன் இல்லாமல் இருக்கிறது. என்றாலும் வருகின்ற காலத்தில் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 81] [திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜெகதீசன்]

ஏழை பெண்களுக்கு தையல் பயிற்சியும் மெஷினும் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு பகுதியில் பதினைந்து பெண்களை, அதாவது வேலை வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாத பெண்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு அந்த பயிற்சித் திட்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய் உதவிப் பணம் கிடைக்கும். தையல் மெஷின் மதிப்பு ரூ. 900 அந்த மெஷின் கொடுப்பதற்கு முன்னால் ரூபாய் 300 நாம் 'சப்ஸிடியாக' கொடுத்து விடுகிறோம். வட்டியில்லாத கடனாக அவர்கள் மீதமுள்ள 600 ரூபாயை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். இதில் என்ன வென்று சொன்னால் உதவிப்பணத்தை இலகுவாக மாதா மாதம் ரூபாய் 100 வீதம் பிடித்துக்கொண்டு ஆறு மாதம் முடிந்த பின் அந்த மெஷினை அவர்களுக்கு இலவசமாக கொடுப்பது போல கொடுக்கிற ஒரு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இது ஒரு நல்ல திட்டம். ஆனால் 100 ரூபாயைக் கட்டக் கொடுத்து விட்டு, அவர்களுக்கு மீதம் ஏதாவது கிடைக்குமா என்றால் அதற்கு வழியில்லை. ஆகவே உதவிப்பணம் 100 ரூபாய் என்பதை 150 ரூபாய் என்று கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆறு மாதம் முடிந்த பிறகு இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்யக்கூடாது. ஏனென்றுச் சொன்னால் இந்த திட்டம் நல்ல பயனுள்ள திட்டம். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தி, 15, 15 நபர்கள் என்று தொடர்ந்து இந்த பயிற்சி தரும் பணியைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஊராட்சிகளில் பல நல்ல குடிநீர் கிணறுகள் இருக்கின்றன. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்டவை. அதனால் அவற்றின் சுற்று கைப்பிடி சுவர்கள் இடிந்து விழுந்தும் பிளாட்பாரம் பழுதடைந்தும் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில் வெளியே இருக்கிற நீர் உள்ளே சென்று விடுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து அதற்காக செலவிடக் கூடாது என்று இருக்கிறது. ஆகவே அதை மாற்றியமைத்து மூன்றாயிரம் நாலாயிரம் ஆனாலும் கூட அந்த கைப்பிடிச் சுவர்களை எழுப்பி பயனுள்ள குடிதண்ணீர் கிடைக்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இணைப்புச் சாலைகள், பஞ்சாயத்து சாலைகளின் கிராவல் போடப்படுகிறது. முறையாக போடப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. ரோடு ரோலர்களை வைத்து உருட்டப்படுகிறதா என்று சொன்னால் இல்லை. காரணம் கேட்கிற பொழுது போதுமான ரோடு ரோலர்கள் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பெறமுடியவில்லை என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் கூறப்படுகிறது. அதன் மூலம் என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் போட்ட ஒரு பதினைந்து நாட்களுக்குள் அந்த சாலை மீண்டும் பழுதடைந்து விடுகிறது. ஆகவே ஒரு மூன்று ஒன்றியங்களாக சேர்த்து, ஒரு கிரிய ரோடு ரோலரை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பு.கோ. ஆனார் ஜெகதீசன்] [1981 மார்ச் 31]
[முற்பகல் 11.30]

அதே போல் ஜீப்புகள் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் பழுது பட்டிருக்கின்றன. அதனால் என்ன நடக்கிறது என்றால் கான்ட்ராக்டர்கள் வேலை முடிந்த பிறகு ஒன்றிய எஞ்சினியர்களை காரிலோ அல்லது டாக்சியிலோ வைத்து வேலை நடக்கும் இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று காட்ட வேண்டிய துர்பாக்கியமான நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயும் உள்ள ஜீப்புகள் சரியாக வேலை செய்யவில்லை, ஒழுங்காக வேலை செய்யவில்லை, ஆகவே, அவைகளை உடனடியாகப் பழுதுபார்க்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம நல ஊழியர்கள், அவர்கள் பணியாற்றும் தங்கள் பகுதிகளிலேயே இருப்பதில்லை. திருக்கழுக்குன்றம் ஊராட்சியிலே பணியாற்றுகிறவர்கள் 10 பேர்கள் திருக்கழுக்குன்றம் நகரத்திலே தான் இருக்கிறார்களே தவிர அவரவர்கள் பணியாற்றுகின்ற இடங்களிலே இல்லை. அதைப் போலவே தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் கூட தாங்கள் பணியாற்றுகின்ற இடங்களிலே குடியிருப்பதில்லை, தலைநகரத்திலே தான் இருக்கிறார்கள், இந்த நிலைமையை மாற்ற அவர்களுக்கு எல்லாம் பணியாற்றுகின்ற இடங்களிலேயே குடியிருப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்து அந்த அந்த இடங்களிலேயே இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் மாற்றம் கோடை விடுமுறையிலே தான் செய்யப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவ்வாறு செய்வது தான் சாலச் சிறந்ததாகும். கர்ம வீரர் காமராஜர் அவர்கள் ஊருக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் குறைந்தது 20 ஆண்டுகளாக கூரைக் கட்டடங்களிலேதான் பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்துவந்தன. கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாகக் கட்டடங்கள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எந்த ஒரு பள்ளிக்கூடமும் கூரைக் கட்டடத்திலே இருக்கின்ற நிலைமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் 12 பள்ளிக்கூடங்கள் எடுக்கப்படுகின்றன. அவைகள் எல்லாம் துணைப் பள்ளிக்கூடங்கள், குடிசைகளுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற அவைகளையும் எடுத்து கட்டடங்கள் கட்டப்படுவதற்காக நான் இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பகலுணவு வண்டிகளிலே எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. ஆனால், இன்றைய நிலையில் பார்த்தால் வண்டிகள் பழுதடைந்து சரி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதனால் குழந்தைகளுக்கு வண்டிகளிலே பகலுணவு எடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இவைகளையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 31]

[திரு பு. கோ. ஆனார் ஜகதீசன்]

7,200 ஊராட்சி அலுவலகங்களுக்குக் கட்டடங்கள் இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே அந்த ஊராட்சிகளின் தலைவர்களின் வீட்டிலே உள்ள திண்ணையிலே பஞ்சாயத்து போர்டு நடத்தி வந்த நிலைமை இருந்தது, தங்களுடைய வீட்டிலேயே ரேடியோ போன்றவற்றையும் வைத்தார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். 41 ஊராட்சிகளிலே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதற்காக 20 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது போதுமானதல்ல, மேலும் ஒதுக்கீடு செய்து கட்டடங்களைக் கட்ட நாம் தயாராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலைத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், அந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற சாலை கூலிகள், காங்க் கூலியாட்கள் பல ஆண்டுகளாக வேலை செய்தும் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை, நம்முடைய அரசு அவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்க வேண்டும். சொற்ப கூலி வாங்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் 15, 20 மைல் தூரம் சென்று வேலை செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. வசிக்கும் அந்த அந்த ஊரிலேயே அவர்களுக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற நெடுஞ்சாலைப் பணிகளிலே வேலை கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாலைகளிலே கூலி வேலை செய்யக்கூடிய ஆட்கள் சில அதிகாரிகளின் வீடுகளிலே அடிமைகளாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், இப்படிப்பட்ட நிலைமையை நாமாவது மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிழக்குக் கடற்கரை சாலை ஒரு சிறந்த நல்ல திட்டம். கிழக்கிலே உள்ள சாலைகளையெல்லாம் இணைக்கக்கூடிய முறையிலே தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைவரை சாலை அமைக்கின்ற சிறப்பான திட்டம் இது. அதை ஏதோ சுணக்கத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக மேற்கொள்ள முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கரும்பாலை சாலை வளர்ச்சி வேலைகள் நடைபெறவில்லை. பல இடங்களிலே சர்சார்ஜ் நாம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தச் சாலை வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். இந்த ஆண்டு 20 இலட்ச ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதுமானதல்ல. என்னுடைய தொகுதியிலே பாலாற்றுக்கு நடுவிலே இடையாத்தூர் என்ற ஊர் இருக்கிறது, அதைச் சுற்றி நான்குபுறங்களும் பாலாறு சூழ்ந்து இருக்கிறது. பிரசவ வேதனை ஏற்பட்டால்கூட வண்டியில் கொண்டுவர முடியாது, கட்டிவில் வைத்துத்தான் கொண்டுவர வேண்டும். இதைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாக எடுத்துச் சொல்லியும் தரைப் பாலம் கட்டப்படவில்லை. அதை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு பு. கோ. ஆனார் ஜகதீசன்]

[1981 மார்ச் 31]

மீனவ குப்பங்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அங்கே யெல்லாம் மணல் பரப்பிலே நல்ல சாலை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களை ஒட்டியுள்ள நெடுஞ்சாலை ஓரமாக கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் செய்ய வேண்டுமென்று எதிர் பார்க்காமல், இரு பக்கத்திலேயும் வடிகால் கட்டிக் கொடுத்தால் தான் தண்ணீர் வடிந்து ஓடக்கூடிய வசதிகள் இருக்கும் ஆகவே, அதை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் பஞ்சாயத்துக்கள் செய்வதற்கு அவைகளிடம் போதிய நிதிவசதி கிடையாது. வெள்ளப் பணிகளைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாண்டுகளாக வேலைகள் நடைபெற்று, இன்றைக்கு அது அரைகுறையாக நின்று கொண்டிருக்கின்ற சிறு சிறு பாலங்கள் இருக்கின்றன; அவைகளை முழுமையாகக் வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீராணம் திட்டக் குழாய்கள் பல இடங்களில் நிறுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அது எந்தக் காலத்திலே முடியும் என்று தெரிய வில்லை. அந்த வீராணம் திட்டக் குழாய்களுக்குப் பக்கத்தில் சால்வாய்கள் தோண்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் காரணமாக அந்தப் பகுதிகளில் குறுக்கே அணை போட்டது போல தோண்டப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் போக்குவரத்து வசதி சரியாக நடக்கவில்லை. உடனே அங்கு பாதை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசிய நெடுஞ்சாலையிலே ஒரே இடத்திலே தொடர்ந்து விபத்து நடக்கிறது; எந்த இடத்திலே நடைபெற்றதோ அதே இடத்திலேயே நடைபெறுகிறது. கேட்டால் பேய், பிசாசு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆராய்ச்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏன் அவ்வாறு நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கேற்ற மாற்று வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாலையோரங்களில் மரங்களை நடுவதற்கான அரிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளிலே பணியாற்றுகின்ற குப்பை கூட்டும் நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குத் தருகின்ற எல்லாச் சலுகைகளும் தரப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படவில்லை; அதை அவர்களுக்கு அளிப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. பன்றி யோடு சேர்ந்து அவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றித் தீர வேண்டும்.

சென்னை மாநகராட்சி மைதானங்களில் குடிநீர் வசதி சரியாக இல்லை. சரியான குடிநீர் இல்லாததால் குழந்தைகள் வெயில் காலத்திலே மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்

1981 மார்ச் 31] [திரு.பு.கோ.ஆனூர்ஜெகதீசன்]

பட்ட மாநகராட்சி மைதானங்களில் குடிநீர் வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ், கிராமப் பகுதிகளில் பெண்கள் ஒதுங்குவதற்கான ஒதுங்குமிடம் நிச்சயம் தேவை என்பதை உணர்ந்து, லெட்ட வெளியாக இருந்தாலும் அங்கே சுற்றுச் சுரர் எழுப்பி அதைப் பயல்படுத்திக்கொள்கின்ற நிலையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே ஏன் பெயரிலும், மற்ற உறுப்பினர்கள் பெயரிலும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தேர்தல் நடத்துவதற்கு உடனே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சிகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்கப்படத் தக்க விதத்தில் 58 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சி சட்டத்தில் திருத்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் வருவாயைப் பெருக்கத் தக்க வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். சென்னையிலும், மற்றும் மாவட்ட நகரங்களிலும் பெரிய பெரிய மாடிக் கட்டிடங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கான வரிசளை அதிகரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவைகளுக்கு இப்பொழுது வரி குறைவாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு ஏதாவது சட்டம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றாலும் கூட தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தளவாய்புரம் செட்டியாப் பட்டியில் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அதைப் பேரூராட்சியாக மாற்றி அதிக வருவாய் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வேலைகளை எல்லாம் செய்வதற்கு வருவாய் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக மாநிலத்தில் இரண்டு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஆய்வுக் குழு அமைத்து பரிசீலிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்து பேரூராட்சிகளுக்கும் நகராட்சிகளுக்கும் அதிக வருவாயைத் தேடித் தரும் வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[1981 மார்ச் 81]

பேரூராட்சி வருமானத்திலும் நகராட்சி வருமானத்திலும் பெரும் பகுதி நிர்வாகச் செலவுக்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கிறது. நகராட்சிகளும் பேரூராட்சிகளும் அந்த மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய அடிப்படை வசதிகளாக குடிநீர் வசதி, ரோடு வசதி சாக்கடை வசதி, ஆகியவைகளைச் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது; இப்படிப்பட்ட பரிதாபகரமான நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நகராட்சிகளுக்கும், பேரூராட்சிகளுக்கும் அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்க வேண்டும் அல்லது நகராட்சிகள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்கள், வைத்திய மனைகள் ஆகியவைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

குடியாத்தம் நகராட்சியில் நிதி வசதியே இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அந்த நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நகராட்சியும் கோரி இருக்கிறது.

எனவே, நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் ஆகியவைகளின் வருவாயைப் பெருக்க நாடகக் கொட்டகைகள், சினிமாத் தொட்டகைகள், வாரச் சந்தை, தினசரிச் சந்தை, லாட்ஜ் கட்டிடங்கள் கட்டி வாடகைக்கு விடுதல் போன்றவைகளுக்கு அரசாங்கம் பெருமளவிற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த நகராட்சிகளிலே, அல்லது பேரூராட்சிகளிலே, அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப் போவதாக அறிக்கையிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, நகராட்சிகளிலே, பேரூராட்சிகளிலே வேலை செய்கிற அடிப்படை ஊழியர்களுக்கு, சுகாதார ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வசதியே இல்லை. கிராமப் புறத்திலேயும் மற்ற இடங்களிலேயும் வாழ்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு, வருவாய் குறைந்தவர்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கும் இந்த அரசு தன்னிடத்திலே பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு, குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, நீண்ட நெடுங்காலமாக, வீட்டு வசதியில்லாமலிருக்கிறது. அவர்களுக்கும் வீட்டு வசதி செய்து தருவதற்கு முதன் உரிமை வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் தலைமை)

அதே போல், நகராட்சிகளிலே, பேரூராட்சிகளிலே இருக்கிற ஊழியர்களின் ஊதியத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நான் அறிந்த வரையிலே, 20 ஆண்டுக்காலமாக, 25 ஆண்டுக்காலமாக, ஊழியர்களின் ஊதியம் உயர்த்தப்படவே இல்லை. எனக்குத் தெரியும், சொந்த அனுபவம் உண்டு. நான் காட்பாடி, தாராபுரம் நகராட்சியிலே 23 ஆண்டுக்காலமாகத் தலைவராக இருந்தேன். அந்த 23 ஆண்டுக் காலத்திலே ஊழியர்களை அதிகப்படுத்தவில்லை. இருக்கிறவர்களைத்தான் அதிகப்படுத்தினார்கள்.

1981 மார்ச் 31] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

எங்கள் ஊருக்கு, காட்பாடிக்கு, முதலாவது குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக 1,000 வீடுகளுக்குக் குடிநீர் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 1,000 வீடுகளுக்கு மாதா மாதம் கணக்கெடுத்து, பில் எழுதி, மீட்டர் படிப்பதற்கு ஒரு ஊழியரைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, இரண்டு ஆண்டுகளாகி விட்டது. கீழுள்ள, மாவட்ட அளவிலுள்ள பல அதிகாரிகள் ஒப்புதல் கொடுத்து விட்டார்கள். அரசு ஒப்புதல் அளிப்பதில் காலதாமதம் ஆகிறது.

அதே போன்று குடியாத்தம் நகராட்சியிலே 1969 ஆம் ஆண்டிலே குடிநீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, நகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அந்த நேரத்திலே, பிட்டர்கள், எலெக்ட்ரீஷியன்களை, நகராட்சியிடமே ஒப்படைத்தார்கள். இன்றைக்கும் அவர்கள் தற்காலிகமாக இருக்கிறார்களே ஒழிய, நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அரசுத் துறையிலே பல்வேறு துறைகளிலே ஒப்புதல் அளித்தும், தொடர்புடைய துறையிலே ஒப்புதல் அளிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நகராட்சிகளுக்கு, பேரூராட்சிகளுக்கு அடிப்படைச் சுகாதார வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, ஆய்வதற்கு ஒரு குழு அமைத்தால் கூடப் பரவாயில்லை. ஆனால், பல்வேறு நகராட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால், குடிநீர் வசதியில்லை, சுகாதார வசதியில்லை என்று சொல்கிற நிலைமை தமிழகம் பூராவும் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, நகராட்சிகளிலே, பேரூராட்சிகளிலே, வேலை செய்கிற அதிகாரிகளிடத்திலே இணக்கமான வேலை முறையில்லை. நகராட்சியை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கே இருக்கிற சுகாதார அதிகாரி, இன்ஜினியர், கமிஷனர் மூவரும் இணைந்து வேலை செய்யாமல், ஒவ்வொருவரும் தனியாக இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த வேலை நிலைமைகளைச் சீர் செய்வதற்கு, என்ன நடந்திருக்கிறது, எப்படி மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்கு, அதனை ஆய்வு செய்வதற்கு அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த வலை செய்பவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக அமைச்சருடைய அறிக்கையிலே இருக்கிறது. பயிற்சி மட்டும் அல்ல, இந்த வேலைகளை எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். குடியாத்தம் நகராட்சியைப் பொறுத்தவரை, அங்கே உள்ள சுகாதார அதிகாரி, நான் கேட்கின்ற சாமான்களை கமிஷனர் ஓங்கிக் கொடுக்கவில்லை, நான் என்ன செய்வது என்று சொல்லிக் கொண்டு, எந்த வேலையையும் செய்வதில்லை. 20, 30 குப்பை வண்டிகள் இருந்தன. இன்றைக்கு 5 தான் இருக்கின்றன. லாரிகள் பழுதுபட்டு ஆண்டுகள் பலவாகின்றன. நான் அமைச்சரைத் தனியாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன், குடியாத்தம் நகராட்சியினுடைய வருவாய், அமைப்பு முறை, இவைகளைப் பரிசீலிக்கத் தனியாக

[திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்] [1981 மார்ச் 31]

அதிகாரி நியமித்தால் நிலைமைகள் தெரியும். மிகவும் சீர்கெட்ட அந்த நகராட்சி போன்று, தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடியாத்தம் நகராட்சியை நான் உதாரணமாகச் சொல்கிறேன், அதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இந்தப் பேரூராட்சிகளுடைய நிர்வாகத் தைக் கவனிப்பதற்கு, மாநில அளவிலே, தனியாகவே அதிகாரியை நியமிக்க உத்திரவிடப் போவதாக, ஏற்கனவே அமைச்சர் அறிவித்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே, பேரூராட்சிகளை பொறுத்து வேலைகளைப் பரிசீலிப்பதற்கும், நிர்வாகத் தைக் கவனிக்கவும், மாநில அளவிலே, தனியாக அதிகாரிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பிரச்சனையை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்தில் நிலவுகின்ற நிலையைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோவை மாவட்டத்திற்கு அடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள் சிறுவாணி திட்டத்திலிருந்து தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே அமைச்சர் சொன்னார். இது வரையிலே வேலைகள் நடைபெறவில்லை. குறிப்பாகச் சென்னையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். திருச்சி, மதுரை, திண்டுக்கல், இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை போன்ற பல இடங்களிலே சொன்னார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், எங்களுடைய குடியாத்தம் நகராட்சியைப் பொறுத்த வரையிலே, பாலாற்றிலே தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட, மின்சாரத் தட்டுப்பாடு காரணமாக, தண்ணீர் வழங்கப்படவில்லை. அதற்காக, ஜெனரேட்டர் வாங்க வேண்டுமென்று குடிநீர் வடிகால் வாரியம் கேட்டு, சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. எங்கெங்கு, எந்தெந்த இடத்திலே, ஜெனரேட்டர் தேவைப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணியின் கீழ் பல்லேறு மாவட்டங்களிலே கைப் பம்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எங்களுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே 20 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது 15 போட்டிருக்கிறார்கள். மாதம் ஒன்றுக்கு மேலாகிறது. ஆனால், அதிலே ஒன்றைத் தவிர, மற்ற 14 இடங்களிலே மேல் பைப்பே பொருத்தவில்லை. கேட்டால், கருவி கிடைக்கவில்லை, ராங்கவில்லை என்று சொல்கிற நிலையிருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே குழித்துரை நகரத்திலே குடிநீர் வசதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 8 மாதங்களாக அங்குள்ள மோட்டார் பழுதடைந்து, மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை இருக்கின்றது. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 31] [திரு கே. ஆர். சுந்தரம்]

நெல்ல மாவட்டம் புளியங்குடி நகரத்திலே இந்தக் குடிநீர் தட்டுப்பாடு எப்போதும் இருக்கிறது. அங்கே சாக்கடை தெருவிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மருத்துவ மனையை எடுத்துக் கொண்டால், அது நகராட்சி மருத்துவமனையாக இருந்தாலும் கிராமப்புற மருத்துவமனையாக இருந்தாலும் அங்கே போதிய அளவுக்கு மருந்துகள் இருப்பதில்லை. அவைகளை நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சியிலும், நகராட்சிகளிலும் ரோடுகள் போடப் படுகின்றன. சென்ற முறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள பல்வேறு கிராமங்களில் ரோடுகள் சரியில்லை, அதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டேன். இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் ஊராட்சிகளிலும் சரி, அல்லது நகராட்சிகளிலும் சரி எந்தவிதமான ரோடு வேலைகளும் நடைபெறவில்லை. அப்படியே நடைபெற்றாலும் அது சரியாக இல்லை. எனக்கு முன்பு பேசிய அருமை நண்பர் ஆனார் ஜகதீசன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, ரோடுகள், போட்ட 10, 15 நாட்களுக்குள் சீர்கேடைந்து விடுகின்றன. சரியான முறையில் போடுவதில்லை. இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியமாக இருந்தாலும் சரி, தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் போடப்படும் ரோடுகளாக இருந்தாலும் சரி, வெறும் மண், அல்லது ஜல்வி போட்டு முடிவிடுகிறார்கள். அது அதிகபட்சம் 2, 3 மாதங்களுக்கு வருகின்றன. எனவே இதை விட்டு, குறைந்தபட்சம் தார் ரோடாகப் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் வேலூர் தாலுக்காவுக்கும் குடியாத்தம் தாலுக்காவிற்கும் இடையே பள்ளிக்கொண்டா என்னும் இடத்தில் பாலாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சாலையில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினந்தோறும் போகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. எனவே அந்த ஆற்றின் குறுக்கே பள்ளிக்கொண்டாவில் ஒரு பாலம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று காட்பாடி ரயில்வே மேம்பாலம் கட்டுவதற்கு 126 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. சென்ற ஆண்டிலே. இந்த ஆண்டிலேயும் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வேலை என்னவோ தெரியவில்லை. இது குவரையில் ஆரம்பிக்கவில்லை.

அதுபோன்று நகராட்சியிலேயும், ஊராட்சிகளிலேயும் தெருவிளக்குகள் எரிவதில்லை. இது பொதுவான குற்றச் சாட்டாக இருக்கின்றது. இதைக் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு கே. ஆர். சுந்தரம்] [1981 மார்ச் 31]

அடுத்து குடியாத்தம் நகரத்திலே கூட ரோடு வசதி இல்லை. விளக்குகள் எரியாத நிலை இருக்கின்றது. அவைகளைக் கவனித்துத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நகராட்சிப் பள்ளிகளிலேயும், ஊராட்சிப் பள்ளிகளிலேயும் பிள்ளைகள் உட்காருவதற்கு பெஞ்சன்கள் கிடையாது. நாற்காலிகள் கிடையாது. கரும்பலைகள் கிடையாது. பிள்ளைகள் தரையிலே உட்காரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். இவைகளைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் ரோடுகள் போடப் படுகின்றன. அப்படி போடுகின்றபோது அந்த ரோடு தனியார் இடத்தில் இருந்தால் அதை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு வசதியில்லை தானாகவே கொடுத்தால்தான் ரோடுகளைப் போடுகிறார்கள். அரசாங்கமும் அதை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட இடங்களைக் கட்டாயம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே ஏற்கெனவே போட்டுக் கொடுத்ததில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே 4 ஒன்றியங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த அரசாங்கம் இப்போது திருவெட்டாறு, தக்கலை ஒன்றியங்களை விட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. எனவே நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், இந்த ஆண்டிலேயே அவைகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் நடைபெறுகிற பணிகளை அந்த அதிகாரிகள் மட்டும்தான் இப்போது செய்து வருகின்றார்கள். அதோடு அந்தந்தத் தொகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினரையும், ஊராட்சி ஒன்றிய பெருந் தலைவர்களையும் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு அமைத்து, அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெற்று அந்த வேலைகளைச் செய்தால் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று உணவுக்கு வேலை திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு 1.13 காசு தருகிறது என்றும், நாம் 0.37 காசுகள் தருகிறோம் என்றும் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை யாருக்குக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் வேலைக்கு வரமாட்டார்கள். சாதாரண கொத்தனார் வேலைக்குப் போனாலே 7 ரூபாய், 8 ரூபாய் கிடைக்கும். இந்த நேரத்தில் நாம் கொடுக்கின்ற இந்தப் பணத்திற்கு யாரும் வேலைக்கு வருவதில்லை. எனவே இதனுடன் சேர்த்து அரசு மானியமாக 2 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 31] [திரு. கே. ஆர். சுந்தரம்]

[முற்பகல் 11-50]

இன்றைக்கு பேரூராட்சிகளுக்கு, நகராட்சிகளுக்கு தேர்தல் கள் நடத்தப் பெறுகின்றன. அதைப்போலவே நகரியங் களுக்கும் தேர்தல் நடத்தவேண்டும். அவற்றிற்கு நாமினேஷன் செய்கிற முறை தவிர்க்கப்படவேண்டும். அந்தப் பகுதி மக்க ளால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் மூலமே அவைகள் நல்ல முறையில் இயங்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இப்போது சிமென்ட் விநியோகம் நடைபெறுகிறது. அதிலே மிகப்பெரிய சீர்கேடுகள் இருப்ப தாகப் பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. ஆகவே, சிமென்டுக்கு யார் மனு போட்டார்கள், அவர்கள் மனு போட்ட தேதி என்ன? எந்தத் தேதியில் யார் யாருக்கு சிமென்ட் கொடுக்கப்பட்டது, எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது போன்ற விவரங்களை தகவல் பலனை மூலம் அறிவித்தால் அது பயன் உள்ளதாக இருக்கும், மக்களுக்கும், உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் போடப்படும் ரோடுகள் தார் ரோடுகளாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். தாமரைக்குளம், ராஜபாளையம் போன்ற இடங் களில் பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று அங்கேயிருக்கிற மக்கள் நீண்டநாட்களாக கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டு இருக்கி றார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கொள்கையைச் சொல்கிற நேரத்தில் நான் அரசாங்கத்திடம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலமாக பாலங் ள், இணைப்புச் சாலைகள் கட்டப்படுகின்றன. அந்தப் பணிகள் முறையாகச் செய்யப்படுகின்றன என்று பார்ப்ப தற்கு போதுமான ஊழியர்கள், இன்ஜினியர்கள் இல்லை. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 50 ஊராட்சி ள் இருக்கின்றன, மற்றொரு ஒன்றியத்தில் 25 ஊராட்சிகள்தான் இருக்கின்றன. 25 இருந்தாலும் 50 இருந்தாலும் அந்த ஒன்றியத்தில் இருப்பது ஒரு இன்ஜினியர்தான். ஆகவே, இந்தப் பணிகளைச் செம்மை யாகச் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் அதற்குப் போது மான அளவிற்கு ஊழியர்களையும், இன்ஜினியர்களையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய் வதன் மூலம்தான் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறை வேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அரசு இதை கவனத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பத்தில் நான் சொன்னதுபோல், நகராட்சிகள், மற்ற றும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றில் நடைபெறுகிற வேலை களை ஆய்வு செய்வதற்காக ஆய்வுக்குழு அமைத்து, அந்த ஆய்வுக் குழுவின் முடிவின் அடிப்படையில் வேலைகள் நடைபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 31]

*திரு. எம். எஸ். மாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து என்னுடைய கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன்.

சாலைகள், பாலங்கள், உள்ளாட்சித் துறை ஆகிய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுவதற்கு முன்வருகின்ற இந்த நேரத்தில், உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் முதலில் கருத்துத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்கள் ஆகியவற்றிற்குத் தேர்தல் நடைபெறாமல் இருக்கின்றது என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கலைத்தது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல, புரட்சித் தலைவர் அரசு அல்ல என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அன்று கலைத்தவர்கள் தான், தேர்தல் நடத்தத் தவறியவர்கள் தான் இன்றைக்கு இங்கே குறை சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு அவைகளுக்குத் தேர்தல் நடத்த வேண்டாம் என்று மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. வாக்காளர் பட்டியலில் 18 வயது அடைந்தவர்களையும் இணைத்து வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்த பின்னர் தேர்தல்கள் விரைவில் நடத்தப்பெறும் என்று இன்றைக்கு இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிற அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே போல் இந்த ஆண்டு பல பகுதிகளில் வறட்சியாலே மக்கள் அல்லலுக்குள்ளாகியிருப்பதாலே இந்த ஆண்டுகூட தேர்தல் நடத்த முடியுமா என்கிற ஒரு சந்தேகம் எழுந்து இருக்கிறது. இருப்பினும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் இந்தத் தேர்தலை நடத்தி அந்த மக்களின் குறைகளைப் போக்க முன் வந்துள்ள இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களை உள்ளடக்கிய கிராமப்புறங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்கிற புதிய திட்டத்தின் மூலம் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிற இந்த அரசையும், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் நான் பாராட்டி, அதற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் என்னுடைய வேதாரண்யம் தொகுதியில் உள்ள ஒன்றியத்தை இந்த ஆண்டில் சேர்த்துக் கொண்டு இருப்பதற்காக மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல பகுதிகளில் இன்றைக்குத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆனால் இன்னும் சிலபல பணிகள் சரிவர செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக வறட்சி காரணமாக தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் போடப்படுகின்ற சாலைகள் எல்லாம் சரிவர இல்லாமல், அதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட மண், கல் எல்லாம் காற்றில் பறந்து

1981 மார்ச் 31]

[திரு. எம். எஸ். மணிக்கம்]

கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதை மாற்றி வருங்காலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கிற காலத்தில் அந்த வேலைகளைச் செய்தால், அந்தச் சாலைகள் சரியாக இருக்கும். இல்லை என்றால் அந்தச் சாலைகள் போட்டும் பயன் இல்லாமல் போய்விடும். பின்னால் அந்தச் சாலைகள் போடப்பட்டனவா என்கிற நிலைமை வந்து விடும். ஆகவே, இந்தச் சாலைகள் போடும் திட்டத்தை அப்படிப்பட்ட நல்ல நேரம் வருகிற வரையில் நீட்டித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல அந்த ஒன்றியத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது 1,500 மக்களுக்கு மேற்பட்டு இருக்கிற இடங்களில் இணைப்புச் சாலைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டில், கிழக்குக் கடற்கரை பகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மக்கள் கூட்டமாக வாழக் கூடிய நிலை இல்லை. தொகுதி அல்லது அந்தப் பகுதி பூராவும் டரந்து மக்கள் இருக்கிறார்கள். 50 குடும்பங்கள், 100 குடும்பங்கள் மொத்தமாக ஒரே இடத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை.

கிராமங்களிலே மக்கள் தொகையை பார்த்தால் கூட ஒரே இடத்தில் 3,000 பேர், 5,000 பேர் என்று இருக்கமாட்டார்கள். மொத்தத்தில் ஒரு கிராமம் பூராவும் 3,000 பேர் என்றுதான் இருப்பார்களே தவிர ஒரே இடத்தில் இருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட நிலையை கருத்தில் கொண்டு, சாலை அமைக்காமல் விட்டுவிடக் கூடாது. மக்கள் பரவலாக இருந்தாலும், அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் இந்தத் திட்டம் சிறப்பாக அமையும். அநேகமாக கடற்கரை பகுதி முழுவதுமே மக்கள் ஒரே இடத்தில் இல்லாமல் பரவலாக இருக்கும் சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. சென்னையிலிருந்து தூத்துக்குடி வரையில் எல்லாக் கடற்கரைப் பகுதிகளிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைக் கருத்திற் கொண்டு, இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதைப் போல நம்முடைய பஞ்சாயத்துக்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலை பார்க்கும் அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரப்படவில்லை. அதே மாதிரி என்னுடைய தொகுதியில் தலை ஞாயிறு ஒன்றியத்தில் அலுவலர்களுக்கு வீடுகள் இன்னும் கட்டித் தரப்படவில்லை. வீடுகள் இல்லாததால் அலுவலர்கள் அங்கே வருவதில்லை; வர மறுக்கிறார்கள். அந்த ஒன்றியத்திலே இருக்கிற அலுவலர்கள் தவறு செய்தால், அவர்களை மாற்றிவிட்டு வேறு அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொன்னால், குற்றம் செய்து தண்டிக்கப்படுகிறவர்கள் தான் ஒரு சண்டனையாக அங்கே அனுப்பப்படுகிறார்கள்; வேறு யாரும் அங்கே வரமாட்டார்கள்; அவர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். எனவே

[திரு எம். எஸ். மணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 31]

இந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு பல நல்ல காரியங்களை செய்து கொடுத்தால் தான் முடியும் ; அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல இங்கே நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே கிழக்குக் கடற்கரை சாலை அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்த ஆண்டு 30 இலட்சம் ரூபாய் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அடுத்தாண்டு 30 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பணம் போதாது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கி, சிறப்பான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் சாலை வசதி இல்லாமல் இருக்கிற அந்த மக்களுக்கு பயன்படுவதாக இருக்கும். ஆகவே, இன்னும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கி, சாலை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் போக்குவரத்தில் மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூட அங்கே ஒரே ஒரு புதியத் திட்டம்தான் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கிருந்து பல திட்டங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவை அரசின் கவனத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 30 ஆண்டுகால ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகும் இங்கே இன்னும் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுவது போல் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்வதற்காக அனுப்பப்படுகிறது. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டம் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் போல அல்ல. அங்கே மலை இல்லை. புதுக் கோட்டை, திருச்சி மாவட்டங்களிலிருந்துதான் ஐல்வி, கப்பி போன்றவற்றை லாரிகளில் கொண்டுவர வேண்டும். அரசாங்கம் ஒதுக்குகின்ற பணம் லாரி வாடகைக்கு போய்விடுகிறது, பாதை வசதிக்கு மிஞ்சவில்லை ; அதனால் மக்களுக்குப் பலன் இல்லை. எனவே நாகப்பட்டினம் கோட்ட அளவில் இருக்கிற நெடுஞ்சாலைக்குத் தனியாகப் பணம் ஒதுக்கி வேலை செய்வதன் மூலம் தான் அங்கே போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர முடியும்.

அது மட்டுமல்ல. தஞ்சை மாவட்டத்தில் தண்ணீர் மேல் மட்டத்தில் இருக்கிறது. மழை நேரத்தில் தண்ணீர் தேங்கி விடுகிறது. அங்கே சாலைகள் நீரில் அமுங்கி விடுகின்றன. இப்போது சாலை போட்டால், அடுத்தாண்டு அது அமுங்கி விடுகிறது. பள்ளம் விழுந்து, குழி குழியாக ரோட்டில் காணப்படும். 20 மைல் தூரம் செல்ல வேண்டுமானால் காரில் முக்கால் மணி நேரம் பயணம் செய்ய வேண்டும். பஸ்ஸில் செல்வதாக இருந்தால் ஒன்றரை மணி நேரமாகும். மற்றப் பகுதிகளைப் போல தூரத்தைப் பார்த்து அங்கே பயணம் செய்தால் உரிய காலத்தில் போய்ச் சேர முடியாது, 4, 5 மணி நேரம் கழிந்துதான் போய்ச் சேரமுடியும். ஆகையால் அந்தப் பகுதிக்கு தனியாக பணம் ஒதுக்கி, சாலைகளை உயரமாகப் போட்டு செப்பனிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 31] [எம். எஸ். மாணிக்கம்]

[நண்பகல் 12-00]

அதைப் போல வேதாரண்யத்திலிருந்து தஞ்சாவூர் வரை செல்கின்ற சாலையில், உப்பு, சவுக்கு, விறகுகள் போன்றவை ஏற்றிச் செல்லப்படுகின்றன. அந்தச் சாலை முழுவதும் பள்ளங்களாகவும், குழிகளாகவும் இருக்கின்றன. மழைக் காலங்களில் சேறு இறங்கி லாரிகள் கவிழ்ந்துவிடுகின்ற நிலைமை இருப்பதால் லாரிக்காரர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மேல் வரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அங்கே தகராறுகள் கூட ஏற்படுகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அண்மையில் கூட ஒரு பிரச்சினையில் போலீஸ் வரை செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே அந்தச் சாலையை அபிவிருத்தி செய்து அங்கே இரண்டு வழிச்சாலையாக அதை மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இருவழிச் சாலையாக மாற்றுவதன் மூலம்தான் அந்தப் பகுதியினை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

அடுத்து எட்டுக்குடியிலிருந்து நீர்முளைக்கு வருகின்ற சாலையில் ஒரு பாலம் கட்டுவேண்டும் என்று மூன்று ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்னே முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதுபற்றி டென்டர் கூட விடப்பட்டது. ஆகவே அது இந்த ஆண்டு கூட செய்யப்படாத நிலைமையிலே அங்கே உள்ள மக்கள் போராடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே பழுவனாற்றிலே கட்டக்கூடிய அந்தப் பாலத்தை இந்த ஆண்டாவது கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் அந்த மக்களுக்கு உதவி செய்வதாக இருக்கும்.

அடுத்து மாணங்கொண்டான் முள்ளியாற்றிலே பன்னாளிலே, ஒரு பாலமும், ஆதனூரிலே ஒரு பாலமும் ஆக இரு பாலங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முன்னாள் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களும் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து நாலு வேதபதியில் வெட்டாற்றில் பாலம் கட்டித் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அதை உடனடியாகக் கட்டித் தர வேண்டும்.

அதைப் போன்று அடப்பாற்றிலே ஒரு பாலம் கட்டுவதற்காக வேண்டுகோள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றது. அதையும் கட்டித் தரவேண்டும்.

அடுத்து எனது பக்கத்துத் தொகுதியான திருத்துறைப் பூண்டித் தருவதில் ஒரு வெளிப்பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதையும் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

[1981 மார்ச் 31]

*திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட 981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான மாநியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்களை முன்னே வைக்க விரும்புகிறேன். நமது உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மூன்று தலைப்புக்களிலே 200 கோடிக்கு மேல் அனுமதி கட்டு பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டும், பல்வேறு திட்டங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படாமலும் இருப்பதாக நிறையப் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரத்தின் 58 வது பக்கத்தில் மன்னார்குடி தொகுதியில் பாமினி ஆற்றிலே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்து தற்போது 30 இலட்ச ரூபாயில் கட்டுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்தேன். இதைப் பார்க்கின்ற போது உண்மையிலே நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எத்தனையோ வேலைகள் அதாவது தன்னிறைவுத்திட்டம், வேலைக்கு உணவுத் திட்டம், குடிநீர் திட்டம், இணைப்புச் சாலைகள் திட்டம் இப்படிப் பல்வேறு காரியங்களை நாம் இப்போது ஜனநாயகக் கடமையிலிருந்து செய்ய வேண்டிய நிலையிலிருந்து தவறி அதிகாரிகளின் ராஜ்யமாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்று நாட்டுமக்கள் எந்தேகப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுமக்கள் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசைக் கலைத்து நான்கு மாதங்கள் ஆளுநர் அட்சி நடக்கின்றது என்று வைத்துக்கொண்ட லேசர்வாதிகார அட்சி நடக்கின்றது என்று எல்லாக் கட்சியினரும் கேசுகிறோம். ஆனால் 1965-ஆம் ஆண்டு தான் ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு 5 ஆண்டுகள் கடந்து 970 ஆம் ஆண்டு முடிந்த அதற்குப்பிறகு இப்போது 1982-ஆம் ஆண்டிலே நாம் அடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றோம். ஆக 12 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கிராமப்புற பகுதிகளுக்கு நாம் எவ்வளவுதான் திட்டங்களைத் திட்டி வேலைகளை செயல்படுத்தினாலும் அந்த வேலைகள் எல்லாம் எந்த அளவுக்கு நடைபெறுகின்றன என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே தமிழக அரசு துரிதமாக இவற்றை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்து விரைவிலே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் போன்றவற்றிற்கெல்லாம் உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்தி முடிக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பது ஒரு நல்ல திட்டம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப்புற பகுதிகளில் சாலைப் போக்குவரத்து, குடிநீர் வசதிகள், பள்ளிக்கூடங்கள், மின்சாரம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்குரிய நல்ல திட்டமாக இருக்கின்றது. அந்தத் திட்டம் எப்படி நிறைவேற்றப் பட்டு வருகின்றது? சென்ற ஆண்டிலே 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இந்தத் திட்டத்திலே அறிவிக்கப்பட்டு இன்றைக்கு வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

1981 மார்ச் 31]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

(பிற்பகல் 12-30)

கொண்டால் ஒரு பகுதியிலே இருக்கின்ற வரைபடத்தை-மண்டபத்தில் இருக்கின்ற வரைபடத்தை அப்ரூவ் பண்ணுவதற்கு—அங்கீகரிப்பதற்கு ஏறத்தாழ ஒன்றரை ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டதாகவும் பாம்பன் பகுதியிலே இருப்பதனை அங்கீகரிப்பதற்கு 11 மாதங்கள் ஆகிவிட்டதாகவும், அந்த முழுப் பாலத்தையும் இன்னொரு பகுதியினுடைய வரைபடத்தை இன்னும் கூட அங்கீகரிக்கவில்லை என்று நமக்குத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

ஆக, இந்த வரைபடத்தை அங்கீகரிப்பதற்கு ஏறத்தாழ இரண்டாண்டுகளுக்கு மேலே ஆகிவிட்டால் காலதாமதம் வருகிறது. ஆனால் காலதாமதம் கூடாதுதான். காலதாமதத்திற்குக் காரணமாக யார் இருந்தாலும் அது தவறு என்ற காரணத்திற்காக, அதற்குக் காரணம் அரசா அல்லது அதற்குக் காரணம் ஒப்பந்தக்காரர்கள் என்று பார்க்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இருப்பினும் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காலதாமதம் ஏற்பட்டதோடு அல்லாமல், இடையிலே, 1978 ஆம் ஆண்டிலே புயல் அடித்திருக்கிறது, எந்தப் புயல் அடித்தாலும் நமக்குத் தேவைப்படுவது பாலம்; எந்தப் புயல் அடித்தாலும் நமக்குத் தேவைப்படுவது உடனடியாகப் போக்குவரத்து. வெளியூர்களிலேயிருந்த வந்து கொண்டிருக்கிற மக்கள் காரிலே அங்கே போய் இறங்குகின்ற ஒரு வசதியினைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற உள்ளார்ந்த விருப்பம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

ஆனால், அவ்வாறு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று சொல்லுகின்ற காரணத்திற்காக, காலதாமதத்திற்கான காரணத்தைக் கேட்க, காரணத்தை ஒப்பந்தக்காரர் சொல்ல, ஒப்பந்தக்காரர் சொன்ன காரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, எந்த நேரத்தில் அது முடிந்திருக்க வேண்டுமோ அந்த முடிந்திருக்க வேண்டிய நேரத்திலேயிருந்து எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. அவர்களுக்கு இன்னும் நீங்கள் காலம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். என்று அரசே கொடுத்திருக்கிறது.

அப்படி அரசு கொடுத்திருக்கின்ற நிலையிலேதான், இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற பிரச்னை, அந்தப் பாம்பன் பாலம், 1979-லே அதற்குரிய எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு, அந்தக் கட்டுமான வேலைகள் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே அதற்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பணம் அவர்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினாலே அவர்கள் மனுவிற்கு மேல் மனுப் போட்டு, இந்த ஒப்பந்தம் ஒரு வேளை தனக்குப் பாதகமுடையதாக ஆகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்திலே நீதிமன்றத்திலே வழக்கிருக்கிறது.

நான் இங்கே கேட்க விரும்புவது, பல ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஒப்பந்தப்படி நடப்பதில்லை, அது கண்டிக்கத்தக்கது; பல ஒப்பந்தக்காரர்கள் செய்நேரத்தியாகக் காரியத்தை ஆற்று

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1981 மார்ச் 31]

வதில்லை; அதுவும் கண்டிக்கத்தக்கது. ஆனால் எந்தத் தனி ஒப்பந்தக்காரரும் ஏதோ அநீதியின் காரணத்தினாலே பாதிக்கப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக மட்டுமே இந்தப் பேரவையிலே இதனை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.

நீதிமன்றத்திலே இது இருந்துகொண்டிருக்கின்றபொழுது இந்த ஒப்பந்தக்காரர்களுடைய ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். நீதிமன்றத்திலே ஒரு மன்றாட்டு இருக்கின்ற நேரத்திலே, நீதிமன்றத்திற்கு அது கொண்டுவரப்பட்ட நிலையிலே அது ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற தகவல் நமக்குத் தெரிகிறது. அதனை அரசு சரிபார்க்கும் என்று நான்கருதுகிறேன்.

இந்த ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்ததற்கு என்ன காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் செம்மையாக நடந்து கொள்ளவில்லை அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளே முடிக்கவில்லை என்று. இங்கே அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்துகிறேன். 1979 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் தங்கள் டெல்லியிலே உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கூடிய ஒரு குழுவில் அந்த ஒப்பந்தக் காரரைப்பற்றிப் பரிசீலித்து அவரே இந்த வேலையை மீண்டும் செய்யலாம் என்ற ஒரு கருத்து அங்கே எழுந்ததாகவும் அதன் அடிப்படையிலே உடனடியாக 20 இலட்சம் ரூபாய் அவர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுப்பதிலே தப்பு இல்லை என்று முடிவு செய்ததாகவும் அறியப்படுகிறது. அதோடு அந்த ஒப்பந்தக்காரர் தொடர்ந்து இருக்கலாமா என்ற கருத்து அறிவதற்காக—லீகல் ஒபினியனுக்காக அட்வகேட்-ஜெனரலிடம் போனதாகவும், அட்வகேட்-ஜெனரலும் அவரிடம் இருப்பதிலே தவறில்லை என்று சொன்னதாகவும் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது, ஆக, இந்த இரண்டையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். உயர் மட்டக் குழு அதற்குச் சிபார்சு செய்து, 20 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கலாம் என்று சொன்னது ஒரு பக்கம்; அட்வகேட்-ஜெனரல் இந்த ஒப்பந்தக்காரரிடமே இந்தப் பணியிருப்பதிலே தவறில்லை என்று சொன்னது ஒருபக்கம்; நீதிமன்றத்திலே வழக்கு இருப்பது ஒரு பக்கம்.

இப்படி மூன்று பக்கங்களில் ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்ற பொழுது, அரசின் பக்கத்திலேயிருந்து அது ரத்து என்று வந்திருக்கிறதே, இந்த ரத்து என்று வந்ததற்கு வேறு காரணம்கூட இருக்குமோ? உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 1978 ஆம் ஆண்டு அடித்த புயலிலே எனக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு நஷ்டம் என்று ஒப்பந்தக்காரர் குறிப்பிட்டியிருக்கிறார். ஒப்பந்தக்காரருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்பது அல்ல நமக்கு முக்கியம். இந்தப் புயல்அடித்ததாலே உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டிய பால் வேலை தடைப்பட்டு விட்டது. ஆனால் ஒப்பந்தக்காரர் தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இழப்பு—நஷ்டயீடு நிவாரணம் கேட்கிறார். நிவாரணம் எத்தனை இலட்சம் வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்டார்களோ நமக்குத் தெரியாது; அரசாங்கம் எத்தனை

[1981 மார்ச் 31]

(திரு. குமரி அனந்தன்)

இலட்சம் கொடுப்பேன் என்று சொன்னதோ நமக்குத் தெரியாது ஆனால் அன்று புயல் அடித்ததா இல்லையா என்பதை இப்பொழுது பிரச்னையாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். 1978-லே புயல் அடித்த வேகம் என்ன என்று பார்க்கின்றபொழுது சென்னையிலே இருக்கின்ற வானிலை நிலையம், (Meteorological Department) அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கின்ற பொழுது 56 கிலோமீட்டர் வேகத்திலேதான் காற்றடித்தது என்று சொல்கிறது. ஏனென்றால் புயல் என்று சொல்லக்கூடாது 56 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே அடிப்பதை புயல் என்று சொல்லக்கூடாது.

56 கிலோமீட்டர் வேகத்திலேதான் அடித்தது என்பது அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிற சான்றிதழ் ஒப்பந்தக்காரருக்கு 85 கிலோமீட்டர் வேகத்திலே அடித்ததாகச் சான்றிதழ் கொடுத்திருக்கிறது. அரசைப் பார்த்து 56 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே வீசிய காற்று ஒப்பந்தக்காரரைப் பார்த்து, 85 கிலோமீட்டர் வேகத்தில் வீசியது என்று சொன்னால், இந்தக் காற்றுக்கு என்ன ஓர வஞ்சனை என்று பாருங்கள்.

அடுத்தாற்போல, பூனாவிலிருந்து வந்திருக்கிற அந்த வரைபடம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா? 125 கிலோமீட்டர் வேகத்திலே வீசியதாகச் சொல்கிறது. இன்னும் பாருங்கள். அங்கிருந்த பத்திரிகைகள் என்ன எழுதியிருக்கின்றன? 140 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே வீசியதாக எழுதியிருக்கின்றன. ஒரே காற்று, ஒரே இடத்தில் 56 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே, 85 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே, 125 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே, 140 கிலோ மீட்டர் வேகத்திலே. இப்படியெல்லாம் வீசியதாக ஒவ்வொருவரும் ஒரு ரிப்போர்ட் கொடுப்பது என்று சொன்னால் அரசாங்கத்தை நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்வேன். இப்படிப் பட்டவைகள் எல்லாம் நமக்கு ரொம்பக் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்தும். நியாயம் எது என்பதனைப் பார்த்து, நியாததை வழங்கவேண்டும். பொதுமக்கள் நலன் பாதிக்கப்படக் கூடாது. ஒரு ஒப்பந்தக்காரரையோ, அல்லது ஒரு பொறியியல் வல்லுநரைப் பற்றியோ நமக்குக் கவலை இல்லை. பொதுமக்க களுடைய நலன்—ஒரு தனி நபராக இருந்தாலும் அவருக்கு நீதி கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால், அந்தத் தனி நபரும் சமுதாயத்திற்கு ஒட்டுமொத்தத்தில் நன்மை செய்கிறாரா என்று நீங்கள் பார்ப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே சொல்கிறேன், இந்தப் பாலம் விரைந்து முடிவு செய்யப்பட்ட வேண்டுமென்ற கவலை ஏன் பக்கத்திலே இருக்கிற இரும்புப் பாலம், ரெயில் போகின்ற பாலம், 1907-லே கட்டப் பட்டது. கட்டுகின்ற நேரத்திலே அதற்கு ஆயுள் 25 வருஷம் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே அதனுடைய ஆயுள் அதனுடைய தகுதி, அதனுடைய வலிமை, 1932-லேயே முடிந்து விட்டது. முதலிலேயே அதனைக் கட்டியவர்கள் 25 ஆண்டுகாலம்தான் அதற்கு டைம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆக

(திரு. குமரி அனந்தன்)

[1981 மார்ச் 31]

1932-லேயே அது முடிந்து விட, நாம் இனி ஒரு பாலத்தைக் கட்டுவதிலே இவ்வளவு தாமதங்கள் ஏற்படுமானால், பொது மக்களுக்கு ஏற்படுகிற இன்னல்களையும், இடர்களையும், துன்பங்களையும், துயரங்களையும் நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் உங்கள் முன்னாலே இந்தக் கருத்துக்களை வைக்கிறேன்.

அன்பிற்குரிய நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டு, தேர்தல் காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட பல வாக்குறுதிகளை நல்ல நோக்கத்தோடு தான் நாம் கொடுத்தோம். செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். நிச்சயமாக நீங்கள் செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு உண்டு. குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டாமென்றா நீங்கள் நினைப்பீர்கள்? விளக்குகளை எரிக்க வேண்டாமென்றா நீங்கள் நினைப்பீர்கள்? இவ்வளவையும் செய்ய முடியும். எப்பொழுது செய்ய முடியும்? தேர்தல் நடந்து, அந்த மக்களிடம் வாக்குகள் வாங்கினோமே என்று எண்ணுகின்ற அந்த நமது பிரதிநிதிகள், மக்கள் சார்பாளர்கள், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்றவர்கள் வருகின்ற நேரத்திலே அவைகள் எல்லாம் நடக்கும், எனவே சிற்றூர். பேரூர், என்று இல்லாமல், எல்லா இடங்களிலும் நாம் நலன் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்ற நேரத்தில், உங்களுடைய எண்ணத்தை, முதலிலே சொன்னதைப் போலே, எண்ணம் இனிது, அதனை எடுத்துச் செய்வது கடினம் என்று சொல்கின்ற வகையில், உங்களுக்கு ஏற்ற ஒரு சூழ்நிலையை நீங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டு, தேர்தலுக்கும் உத்தரவிட்டு, தமிழகம் நல்ல வளமாக ஒரு இடம் என்று மற்றவர்கள் போற்றிப் புகழுகின்ற வகையிலே காரியம் ஆற்ற வேண்டுமென்று உங்களுக்குப் பணிவான என்னுடைய வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து அதற்காக உங்களுடைய மானியக் கோரிக்கையிலே நீங்கள் விரும்புகின்ற வகையிலே நிதியினைப் பெறுவதற்கு நாங்களும் ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லி நன்றி, தெரிவித்து அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. எம். கின்னரஜ் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சிப் பணி, நகராட்சி நலம், மற்றும் சாலைகளும், பாலங்களும் ஆகிய இனங்களின் மீதான மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியில் பேரூராட்சிகள் 605-ம், ஊராட்சி மன்றங்கள் 12,604-ம், நகரியங்கள் 13-ம் ஆக, கிட்டத்தட்ட 3.21 கோடி மக்கட்தொகையை உள்ளடக்கிய ஒரு சமுதாய மறுமலர்ச்சித் திட்டத்திற்காக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற மானியம்தான் இன்று சமுதாய வளர்ச்சிப் பணி என்று குறிப்பிடப்படுவதாகும். ஆகவே, 4 கோடிக்கும் மேற்பட்ட மக்கட் தொகையில், கிட்டத்தட்ட 3½ கோடி மக்களுடைய நலனை இன்று வழிப்படுத்துகிற ஒரு துறையாக இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணி இருக்கிறது என்ற

1981 மார்ச் 31]

(திரு. எம். சின்னராஜ்)

காரணத்தால், உண்மையிலேயே இந்த வளர்ச்சிப் பணி பெறுகிற வெற்றிதான் நாட்டு மக்களின் நலனில் நாம் எடுத்துக் கொள்கிற முயற்சியின் வெற்றி என்பதை நான் முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆக, இன்று 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் அதல் வழி நடத்துகிற கோட்டங்களாக, 51 கோட்டங்களின் அமைப்பும், 1958-ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், கிராம இராஜ்யம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்ற அந்தத் தத்துவத்தின்கீழ் அமைக்கப்பட்ட ஒரு வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்களாகும். ஆனால், இந்த வளர்ச்சிப் பணிகள் அந்தக் காலத்திலே துவக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, நாளாவட்டத்தில், அதனுடைய நோக்கங்கள் ஈடேறாத வகையில், இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின், ஊராட்சிமன்றங்களுடைய சுயாட்சித் தன்மைகள் பல்வேறு வகையிலும் குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இன்று ஊராட்சி மன்றங்கள் மேற்கொண்டிருக்கின்ற திட்டங்களில் கல்விப் பணி இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-40)

சுகாதார அமைப்புகள் இருக்கின்றன. தாய்சேய் நல விடுதிகள் இருக்கின்றன. குடி நீர் திட்டங்கள் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களால், நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அதேபோல் சாலை பராமரிப்புகளும், வேளாண்மை விரிவு அலுவலர்களும் அதில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். அதேபோல் கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரியான ஈ.ஓ. (சி) என்ற அதிகாரி இருந்து கூட்டுறவுத் துறையைச் சேர்ந்த பணிகளை நிறைவேற்றி வருகிறார். இதைத் தவிர அரசின் வளர்ச்சித் திட்டங்களான எஸ்.எப்.டி.ஏ., ஐ.ஆர்.டி.பி. போன்ற திட்டங்களையும் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படுத்தி வருகின்றன. இப்படி இருக்கும்போது, இன்று அவைகள் செயல்படுத்தாத இரண்டே இரண்டு பணிகள் எது என்று கேட்டால் அரிசன நலத்துறையும், வருவாய்த் துறையும் நிறைவேற்றி வருகின்ற பணிகள்தான். மாநில அரசின் அத்தனை திட்டங்களையும் செயல்படுத்தும் அமைப்பாக இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, எந்த நோக்கத்திற்காக வட்டார வளர்ச்சி மன்றங்கள் டிஸ்டிக்ட் போர்ட் அபாலிஷ் செய்கிறபோது ஏற்படுத்தப்பட்டனவோ அந்த, நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால், இப்போது இருக்கும் தாலுக்கா ஆபீஸ் வேலையும், அரிசன நலத்துறை செய்யும் பணியும் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும். இப்போது இந்த இரண்டு அமைப்புகள் இருப்பது மக்களுக்கு மிகவும் இடற்பாடாக இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தாலுக்கா ஆபீசில் என்ன நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், நிலவரி நிர்வாகமும், நிலவரிக் கணக்கிடுவதும், நிலவரி வசூலிப்பதும், அடங்கல் போன்ற கணக்குகளை வைத்திருப்பது போன்ற பணிகளைத்தான் செய்கிறது. இதைத் தவிர, ஓரளவிற்குப் பங்கிட்டு முறையையும் அந்தத் தாலுக்கா அலுவலகங்கள் செய்

(திரு. எம். சின்னராஜ்)

[1981 மார்ச் 31]

கின்றன. ஆகவே, அந்தப் பணிகளையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செய்வதற்கு மாற்றம் செய்வதன் மூலம், அந்த அமைப்புகள் கிட்டத்தட்ட அனைத்துப் பணிகளையும் முழுக்க முழுக்க செய்கிற அமைப்பாக மாற்றி, அதன் மூலம் கிராம சுய ஆட்சி நடைபெறுவதற்கு தமிழகம் முன் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மக்கள் இன்றைக்கு ஒரு வேலைக்காக தாலுக்கா ஆபீசுக்கும், மற்ற அனைத்து வேலைகளுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு செல்கிற நிலைமை மாற்றப்படக்கூடும். அப்படிச் செய்கிறபோது, எல்லா வளர்ச்சிப் பணிகளுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக நடைபெறுவதற்கு இயலும். அதுவும் அங்கே ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைப்பு இருப்பதன் காரணமாக மக்களின் நேரடித் தேவைகளும், குறைகளும் போக்குவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசு அருள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நமது ஆட்சி மிக நல்ல முறையில்—அமைச்சருக்கே உரிய வேகத்தோடு—செயல்படுத்தி வருவதை யாருமே பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் இன்று குடிநீர் வழங்கும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தில் உள்ள மோட்டார் பம்பு செட்டுகள், மற்றும் உள்ள இயந்திர சாதனங்கள் ஆகியவற்றைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அதிலே ஒரு நிறைவை எய்த முடியவில்லை என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அன்று ஆளுநர் ஆட்சி இருந்தபோது, ஆளுநரின் ஆலோசகர்களாக இருந்தவர்களிடத்தில், மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் பழுது பட்டு விடுகின்றன, ஆகவே கிராமக் குடிநீர் திட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிய நேரத்தில், அந்தப் பொறுப்பை அதற்கென்று இருக்கின்ற குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படையுங்கள் என்று ஆலோசிக்காமல் உத்தரவிட்டதன் விளைவாகத்தான் இன்று குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறது. ஆனால் அந்த வாரியத்திடம் இந்தப் பணிகளைச் செய்வதற்கான போதுமான பொறுப்பான அதிகாரிகள் இல்லை, போதுமான சாதனங்கள் மெட்ரிசியல்ஸ் இல்லை, போக்குவரத்து சாதனங்கள் இல்லை, பிட்டர்கள் இல்லை, இந்தப் பணிகளை எல்லாம் மேற்பார்வை பார்க்க ஒரு அடிஷனல் டிவிஷனல் இன்ஜினியர் என்ற அதிகாரி இருக்கிறார். அவருக்குக் கீழே கிட்டத்தட்ட 200-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் குடிநீர் பராமரிப்புக்காக ஒப்படைக்கப்பட்டது இருக்கிறது. ஆகவே, பிராக்டிகல்லாக செயல் முறையில் அவர்களால் இதை நிர்வகிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்தக் குறைபாடுகளை அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்குகிற வகையில் இந்தக் குடிநீர் திட்டத்தைப் பராமரிக்கிற பணியை தயவு செய்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களே மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அல்லது

1981 மார்ச் 31]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

குடிநீர் வடிகால் வாரியம் அதற்குரிய தகுதியைப் பெறுகிற வரையில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பராமரிப்பில் இருக்க உத்தரவிட வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போது தான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பல பிரச்சினைகள் தீரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்று தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் முக்கியமாக இருப்பது—மதிப்பிற்குரிய தலைவர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல—கழிப்பிடங்கள். கழிப்பிடங்கள் அந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒரு நாகரீகமான வளர்ச்சிக்கு அடையாளம், முன்னேறிவருகிற இந்த நாட்களில் கழிப்பிடங்கள் முதலிடம் வகிக்கின்றன. இன்று கோவையைச் சுற்றி இருக்கிற கிராமங்கள் எல்லாம் பெருகி வருகின்ற நகரங்களாக மாறி வருகின்றன. பெரியநாயக்கன்பாளையம், துடியலூர் போன்ற பகுதிகள் எல்லாம் முனிசிபாலிட்டி போன்ற அமைப்புகளைக் கொண்டு இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் பப்ளிக் கன்வேயன்சுகள் மிக மிக அத்தியாவசியமான தேவையாகும். ஆகவே, வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகையைக் கொண்டு இருக்கிற ஊராட்சி மன்றங்களிலாவது பொதுக் கழிப்பிடங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கான, திட்டங்களை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சேர்ந்த இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்க்கிற அதே நேரத்தில், தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி ஆகியவைகளை அமைக்கிற நேரத்தில், அதைச் சார்ந்து இருக்கிற அரிசன மக்கள் நிரம்ப வாழ்ந்துக் கொண்டு இருக்கின்ற பகுதிகளில் அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திட்டங்களை இதோடு இணைக்க வேண்டும். இதை அரிசன நலத்துறை நிர்வகிப்பதாக இருந்தாலும் கூட, தன்னிறைவுத் திட்டத்தை மேற்கொள்கிற ஒன்றியங்களில் அரிசன மக்கள் குடியிருக்கும் இடங்களில் அவர்கள் 50-100 ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகிற இருப்பிடங்களை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் இந்த ஓராண்டு காலத்திற்குள் என்று தெரிவித்து, அதையும் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் என்றால் உள்ளாட்சித் துறையால் நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டம் என்று இல்லாமல் அரசு துறைகள் அனைத்தும் சேர்ந்து அந்தக் கிராமத்தை தன்னிறைவு செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்கிற திட்டம் என்கிற வகையில் அந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை அந்தத் துறையின் பொறுப்பில் இருப்பவர்களே தீர்க்கின்ற வகையில் இணைத்து, ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் பல பிரச்சினைகளை நாம் நிறைவோடு விரைவாக முடித்து விடமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

[1981 மார்ச் 31]

அடுத்து, மாநகராட்சியாக ஆக இருக்கிற கோவை நகராட்சியில் உள்ள பிரச்சினையைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோவை நகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அது மாநகராட்சியாக ஆக்கப்படுவதற்கு முன்பாகவே, மாநகராட்சி ஆக்ட் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்பே, மாநகராட்சிக்குரிய பகுதிகள் இணைக்கப்பட்டு விட்டன. அதன் காரணமாக அந்த நகராட்சியில் பெரும் பகுதி மக்கள் தொகை உயர்ந்து இருக்கிறது. அந்த மக்களின் தேவைகள் இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக பல குறைபாடுகள் தவிர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, கோவை-ரத்தினபுரியை இணைக்கிற சங்கனூர் பள்ளத்திற்கு அருகே கட்ட வேண்டிய பாலம் நீண்ட நாட்களாக வேலை மேற்கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுத்தால் அந்த நகரத்தின் வளர்ச்சிப் பணிகள் சிறப்பாக இருக்கும். ஆகவே, அந்தப் பாலத்தை அமைத்துத் தர அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று சங்கனூர் பள்ளத்திலிருந்து மேட்டுப்பாளையம் நெடுஞ்சாலை வழி இணைக்கிற சாலைத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு, வளர்ந்து வரும் கோவை நகரப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவை நகரத்தின் முக்கிய பகுதியான டவுன் ஹால் ரோடில் இருந்து செல்கிற ராஜவீதி ஒரு வழிப் பாதையாக இருப்பதால், அங்கே போக்குவரத்து மிகவும் அறிகமாக இருப்பதால், நடை பாதைக்கு இடையே ஒரு பாரிகேட் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதை நீக்க வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் கூட அதை சமீபத்தில் வந்து பார்த்து, அந்த பாரிகேடை நீக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அங்கே இருக்கிற காவல்துறை அதிகாரிகளும், அரசு அதிகாரிகளும் அதை எடுப்பதற்குத் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். அவைகளை எடுப்பதன் மூலம் அந்த வியாபாரிகளின் நலனில் நாம் கொண்டு இருக்கும் அக்கரையை வெளிப்படுத்த முடியும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

பெரிய நாய்க்கன் பாளையம், நரசிம்ம நாய்க்கன் பாளையம், மற்றும் துடியலூர் அகியவற்றை ஒருங்கிணைத்து ஒரு நகராட்சியாக மாற்றினால், பெருகி வருகின்ற தொழில் வளர்ச்சி காரணமாக அவற்றின் தேவைகளை அவைகளே நிறைவு செய்து கொள்ளமுடியும். அவற்றின் வருமானமும் அதிகரிக்கும். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் வருமானம் போதுமானதாக இல்லாததால் பெரும் அளவிற்கு அவைகள் கஷ்டப்படுகின்றன. ஆகவே, அவற்றை ஒருங்கிணைத்து நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே பணியாற்றுகிற பொறியாளர்களால் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினை கிளப்பப்பட்டு இருக்கிறது. நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பணியாற்றுகிற இன்ஜினியர்கள் சில பேர்

1981-மார்ச் 31]

[திரு. எம். சின்னராஜ்]

டிப்ளமா படித்துவிட்டு பணிக்கு வந்து, அதன் பின்னர் பட்டங்
கள் பெற்ற காரணத்தால், அந்தப் பட்டம் பெற்றத் தகுதியை
முன்னிட்டும், அவர்களுக்கு உள்ள அனுபவத்தை முன்னிட்டும்
அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை
வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை
அரசு பரிவோடு எடுத்து கவனிக்கிற நேரத்தில், பட்டதாரி
இன்ஜினீயர்களாக அந்தத் துறையில் இருப்பவர்கள் ஏதோ ஒரு
நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற பதவி
உயர்வை தடுத்து நிறுத்து வருகிறார்கள் என்பதை அரசின்
கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இன்று கூட “இந்தியன்
எக்ஸ்பிரஸ்” பத்திரிகையில் அந்த போர்ட் ஆப் இன்ஜினீரிங் கூட்
டம் கூட்டப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஒரு செய்தியை வெளியிட்டு
இருக்கிறார்கள். இது ஒருசார்பு செய்தியாக இருக்கிறது.

[பிற்பகல் 12-50]

அதை ஒரு புறம் மட்டும் பார்க்காமல், மறுபுறம் இருக்கிறவர்கள்
நிலையையும் எண்ணிப்பார்த்து, அவர்களுக்கு நியாயமாகக்
கிடைக்க வேண்டியதை கிடைக்கச் செய்வதை மனதிலே கொண்டு
அவர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கின்ற வகையிலே நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டுமென்று அரசை கேட்டுக்கொண்டு, அரசின் பல
நல்லத் திட்டங்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த,
மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, முடித்துக் கொள்கிறேன்.
வணக்கம்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த
சமுதாயநல வளர்ச்சித் திட்டங்களும், நகராட்சி நிர்வாகமும்
என்ற மானியக் கோரிக்கையில் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத்
தந்தமைக்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம்
உடனடியாக ஊராட்சித் தேர்தலை நடத்தியாக வேண்டு
மென்பதில் அக்கறை காட்டினார்கள். எங்களுடைய குடியரசுக்
கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் நான் அந்த எண்ணத்தில் கொஞ்சம்
கூட மாறுபடவில்லை. இருந்தாலும், தேர்தலை நடத்துவதற்கு
நியாயமான காரணங்களைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள் என்பதை
ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் கிராம மக்கள் வாழும்
பகுதிகளை மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள்
சென்று பார்த்து மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற கால கட்டம்
மாறி, அதிகாரிகளே செய்கின்ற நிலை இருந்தாலும் கிராமப்புற
மக்களுக்கு அதிகாரத்திலே யார் இருக்கிறார்கள் என்று வேறுபட்டுத்
பார்க்கத் தெரியாத நிலைதான் இருக்கிறது. இன்றைக்குக்கூட
இந்த நாட்டின் பிரதமர் இந்திரா காந்தி என்றால் தாழ்த்தப்
பட்ட மக்கள் பகுதியிலே இன்றும் மொரார்ஜி தேசாய் என்று

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 31]

தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலருக்கு யார், யார் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்று புரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகள் வந்துதான் காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. ஆனால், அந்த மக்களுக்கு செய்ய வேண்டியது செய்யப்பட வேண்டும். அதை யார் செய்கிறார் என்று அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. எனவே, இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக அவசரச் சட்டம் என்ற பெயரால் ஒரு “மினி மிசா”வைப் போட்டால் செய்யக் கூடிய காரியங்கள் உடனடியாகச் செய்யப்பட வழிவகை இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த மக்களுக்கு நன்மை கிடைத்தால் போதும். அவர்களுக்கு யாருடைய ஆட்சி என்றும் இல்லை; எப்படி செய்தார்கள் என்றும் இல்லை; நன்மை கிடைத்தால் போதும். எனவே, அவசரச் சட்டத்தைப் போட்டாவது நல்ல திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுகிற ஒரு எண்ணத்தை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் நல்ல நிலையில் இல்லை. அங்கே அனைத்துப் பள்ளிகளுக்கும் உடனடியாகப் பள்ளிக் கட்டிடங்களை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் நலங்காநல்லூர் என்ற கிற்றூரில், அந்த ஊர் தோன்றியதிலிருந்து இன்று வரையில் மக்கள் பள்ளிக்கூடத்தையே பார்க்கவில்லை. அந்தக் கிராமத்திலுள்ள பிள்ளைகள் 15 வயது, 20 வயது ஆகியும் பள்ளிக்கூடத்தைப் பார்க்கவில்லை. பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போகவேண்டுமென்றால் 5 மைல், 6 மைல் கடந்துதான் போக வேண்டும். “ட்ரங்க் ரோடு” இடையிலே இருக்கிறது. அதனால் வாகனங்கள் மோதுவிடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த ஊரிலே ஒரு பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சிறு பாசனத்திற்கு நல்ல பல திட்டங்களை அரசு வைத்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் பெரியேந்திரம் என்ற ஊரில் பெரிய ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஏரியை தூர் எடுத்து, கரை கட்டி, ஆழப்படுத்தினால் 10, 15 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கும்; ஏறத்தாழ 5,000 ஏக்கர் பாசனம் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது.

எங்கள் மாவட்டத்தில் நான் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் என்னுடைய பேரணாம்பட்டுத் தொகுதி முன்னேற்றம் என்பதையே பல்லாண்டு காலமாகப் பார்க்காத பகுதியாக நிரந்தரமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசினுடைய கவனம் அங்கே திரும்பாமல் போய் விடுமோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது. பேரணாம்பட்டுத் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. அங்கே தண்ணீருக்கு மிகவும் ஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில் மாதனூர் டிரணாம்பட்டு, பெரியேந்திரம் ஆகிய இந்த மூன்று பகுதிகளும்,

1981 மார்ச் 31]

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த மூன்று பகுதிகளிலும் மூன்று சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமூக நலத்திற்காக நம்முடைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறது. குறிப்பாக முதியோர் கல்வியை அதன்மூலம் பரப்பிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு சில அமைப்புகள் மட்டுமே அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றன. டாக்டர் அம்பேத்கார் மன்றம், அண்ணா மன்றம் என்று பல இடங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த மன்றங்கள் மூலமும் இந்த முதியோர் கல்வியைப் பரப்ப, அந்த மன்றங்களும் இந்தப் பணியிலே ஈடுபட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மகளிர் மன்றம் ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமங்களில் ஏராளமான பெண்கள், படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தையல் போன்ற தொழில்களில் பயிற்சி அளித்து, அவர்கள் ஓரளவுக்காவது வருவாய் பெற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மகளிர் மன்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நாம் இன்றைக்குச் சிறப்பான முறையிலே ஏற்படுத்தி இருக்கிறோம். ஒருவேளை இந்தியாவிலே உள்ள வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இந்த அளவுக்கு தன்னிறைவுத் திட்டத்துணை அமல்படுத்தி இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகின்ற அளவுக்கு நாம் சிறப்பான முறையிலே ஏற்படுத்தி செயல்படுத்தி வருகின்றோம். அந்த அளவுக்கு நல்லதொரு மாற்றத்தை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றோம்.

திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகர்—தலைமை

பேரணாம்பட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பான முறையிலே செயல்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த ஆண்டு தான் அந்தத் தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பேரணாம்பட்டைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு நாம் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கே இருக்கின்ற இயற்கை, செயற்கை சூழ்நிலைகள் அந்தத் திட்டங்களுக்கு வாய்ப்பாக அமையவில்லை. அங்கே இருக்கின்ற டேனரித் தொழில் அந்தத் தொகுதியின் தண்ணீரையே மாற்றிவிடுகிறது. டேனரியின் காரணத்தால் அங்குள்ள பயிர்கள் எல்லாம் காய்ந்து விடுகின்றன.

[திரு. ஜி. மூர்த்தி]

[1981 மார்ச் 31]

நாமெல்லாம் கரும்பு சாப்பிடுகிறோம். அது எவ்வளவு ருசிபாக இருக்கின்றது. ஆனால் எங்களுடைய பகுதியிலே உள்ள கரும்பினைச் சாப்பிட்டால் அதனுடைய சுவையே வேறு மாதிரியாக இருக்கும். அங்குள்ள தண்ணீரும் அப்படித்தான் இருக்கும். ஆகவே, இது எங்களுடைய தொகுதியிலே மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. இது பற்றிப் பல முறை எடுத்துச் சொன்னாலும் அங்கே இருக்கின்ற டேனரித் தொழிலின் முதலாளிகள் அதைக் காதலே வாங்குவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இன்னும் ஒராண்டு காலத்திற்குள்ளாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே உள்ள எந்தப் பகுதியிலும் நல்ல தண்ணீரையே பார்க்க முடியாது. அந்த வகையிலே அந்த டேனரி அந்த மாவட்டத்தையே நாசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அந்த டேனரித் தண்ணீருக்கு ஒரு முடிவு கட்டியதாக வேண்டும்.

அடுத்து முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் பல சிறப்புத் திட்டங்களை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு எம். எஸ். 52 என்ற ஜி.ஓ.வின் மூலம் 25 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை பார்த்தால் அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். நகராட்சியிலே 7, 8 ஆண்டுகளாக, வேலை செய்கின்றவர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கும் இந்த ஆணையை நீட்டிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து அவர்களுக்கு ஒய்வூதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும். வேலை செய்து விட்டு ரிட்டையர் ஆகின்றபோது வெறும் கையோடு செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே, அவர்களுக்கு 10,000 ரூபாய் குடும்ப நல உதவித் திட்டத்தை அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பெண்களுக்கான கழிப்பிடம் நிச்சயமாகத் தேவை. எங்கள் பகுதி காடு மலைகள் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தாலும் அங்குள்ள மக்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நாகரீகம் அடைந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் கழிப்பிடங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கால்நடை பராமரிப்பு நிலையங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்கள் தொகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் கால்நடை பராமரிப்பு நிலையங்கள் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 31]

அடுத்து இன்றையதினம் பெரிய அளவிலே உணவுக்கு வேலை திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. அன் மூலம் கிராமப்புற பணிகளை எல்லாம் செயற்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் வேலைக்கு ஆட்களே கிடைக்கவில்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது. இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இரக்கின்றன. ஒரு காரணம் என்னவென்றால் தேட்டம், வீடு போன்றவைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றுக்கு 9 ரூபாய் கூலி கிடைக்கின்றது. ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒன்றியங்களில் வேலை செய்யச் செல்கின்ற போது அவர்களுக்கு மூன்று ரூபாயும் அரிசியும் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆகவே, 9 ரூபாய் வேலைக்குத்தான் மக்கள் செல்கிறார்களே தவிர நாம் கொடுக்கின்ற அரிசிக்காக அவர்கள் வேலை செய்ய வருவதில்லை, தயங்குகிறார்கள். ஆகவே அரிசியையும் அதிகப்படுத்தி 3 அல்லது 4 ரூபாய் கையிலேயும் கிடைக்கின்ற வாகையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வேலை செய்வதற்கு ஆட்கள் இல்லை, ஆட்கள் வரவில்லை என்ற குறையைப் போக்க வேண்டும். மேலும் ஒப்பந்த அடிப்படையிலே கூலியாட்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கே வேலை நடந்தாலும் அவர்கள் போகவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு மாதாந்திர சம்பளம் கொடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், அவர்களை நிரந்தரமாக ஆக்காவிட்டாலும், ஒப்பந்த அடிப்படையிலே அவர்கள் எங்கெங்கு வேலை இருக்கின்றதோ எங்கெங்கு வேலை நடக்கின்றதோ அங்கங்கு போவதற்குரிய வகையிலே மாதாந்திர சம்பளம் கொடுத்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் எடுக்கப் போகின்ற எண்ணெய்த் திட்டம் பேரணம்பட்டிற்கு ஒரு வழி காட்டியாக இருப்பதால் அந்தத் தொகுதியை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்களும் நகராட்சி நிர்வாகமும், சாலைகளும் பாலங்களும் பாலங்களும் என்று மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை, இந்த அவையிலே எதிர்க்கட்சியின் சார்பாக கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை அதரித்து, சில வார்த்தைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[1981 மார்ச் 31]

இந்த விவாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, ஊராட்சிகளில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற, ஊராட்சித் தலைவர்கள் ஒன்றியத் தலைவர்கள் இல்லாத இந்த நேரத்தில், அந்த ஊராட்சிகளினுடைய நிர்வாகத்தைப் பற்றி பேசுவதிலே, உள்ள படியே நான் வருத்தப்படுகிறேன். தமிழகத்தில் 13,209 ஊராட்சிகளும் பேரூராட்சிகளும் இருக்கின்றன. அதனை ஊராட்சிகளையும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் கலைத்து ஜனநாயகப் படுகொலையின் கரணமாக, ஊராட்சிகளில் ஜனநாயக முறைப் படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சித் தலைவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் இன்றையதினம் நடைபெற வேண்டிய வேலைகள் நடைபெற மல் இருக்கின்றன என்பதை நான் பணிவோடு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வது, என்னுடைய கடமையாகும்,

எல்லா ஊராட்சிகளிலும் நிர்வாகம் சீராக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், எந்த காரணங்களுக்கான ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கலைக்கப்பட்டதோ, அந்த காரணங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. எந்த காரணங்களுக்காக ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார்களோ அதே காரணங்கள் இன்னும் அதிகமாக பல்வேறு ஊழல்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நீடித்துக் கொண்டதான் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் தான் மின்சார இணைப்புகள் சரிவர கொடுக்க முடியவில்லை. சாலைகள் சுகதிகளாக இருக்கின்றன. குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு வேண்டுமானால் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஊராட்சியில் இருக்கிற மேல்நிலை நீர் தேக்கத் தொட்டிகள் 32. அந்த 32 நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளில், இந்த ஆண்டு மட்டும் 19 நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் பழுது பட்டு விட்டன, மீதம் இருப்பவைகளில் 5 இடங்களில் மின்சார மோட்டார்களைக் காணவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் எங்கேயிருக்கின்றன? எப்படியிருக்கின்றன என்ற தகவல், இதுவரையில் இல்லை.

சென்ற ஆண்டு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய ஒன்றியத்திற்கு ஒரு விழாவிிற்காக வந்திருந்தார்கள், அப்படி அவர்கள் வருகிற நேரத்திலே, அந்த ஒன்றியத்தில்

1981 மார்ச் 31]

[திரு. இரே. இராசமாணிக்கம்]

இருக்கும் நீர்தேக்கத் தொட்டிகள் பழுதுபட்டிருக்கின்றன, அவைகளை சரி செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள பொது மக்கள் மனு ஒன்றை அமைச்சரிடத்திலே கொடுத்தார்கள். அந்த மனுவை வாங்கிக் கொண்ட அமைச்சர் அவர்கள், எல்லா நீர்தேக்கத் தொட்டிகளும் இன்னும் ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறேன் என்று அந்த மேடையிலேயே அதற்கான உத்தரவை இடுகிறார்கள். கூடவே சொல்பவர்கள். ஒரு மாதம் என்று சொன்னால் அதை 31 நாட்கள் என்ற கணக்கிட்டுவிடக்கூடாது, 30 நாட்கள் என்றுதான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த 30 நாட்களுக்குள்ளாக இருக்கிற எல்லா நீர்தேக்கத் தொட்டிகளும் பழுது பார்க்கப்பட்டு, தண்ணீர் விடப்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் மேடையிலேயே ஆணையிட்டார்கள். ஆனால் அந்த ஆணையிட்டு ஓராண்டு காலம் ஆகிவிட்டது. அவர் திறந்து வைத்த அந்த ஐந்து நீர்தேக்கத் தொட்டிகளிலுமே, மறுநாளிலிருந்து தண்ணீர் வரவில்லை, ஏனென்றால் அமைச்சர் அவர்கள் வருகிற நேரத்திலே, வெளியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து, மேலாக ஊற்றி, திறந்து வைப்பதற்கு வசதியாக செய்து வைத்து விடுகிறார்கள். அதனால் ஊற்றிய தண்ணீர் தீர்ந்துபோன நாளிலிருந்து, அவைகளிலிருந்து தண்ணீர் வரவில்லை. முறையாக மோட்டாரைப் போட்டு, தண்ணீரை நிரப்பி, வினியோகம் செய்தால் தண்ணீர் ஒழுங்காக கிடைக்கும். ஒரு தற்காலிக ஏற்பாட்டைத் தானே செய்தார்கள். அதன் காரணமாக மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் குழாய்க் கிணறுகள் குழாய்கள் பழுது பார்க்கப்படுவதில்லை. அது குறித்து சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் எழுதியாகிவிட்டது. ஆனால் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கூட்டங்களில் கூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் எந்தவிதமான பணிகளும் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை ஆதாரங்களோடு நிரூபிப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த அவையிலே அதைக் கொண்டு வந்து விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, 8 வன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகத் கொடுத்தேன். ஆனால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பெறவில்லை—வேறு சில காரணங்களுக்காக, குறுகியகால வினாவாகக் கொடுக்கலாமா என்பது குறித்து தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரிடத்தில் ஒப்புதல் கேட்டுக் கொண்டு எழுதிக் கொடுத்தேன். என்னுடைய தொகுதியில் எத்தனை குழாய்கள் பழுது பட்டிருக்கின்றன? என்ன காரணம் என்று கேட்டிருந்தேன். இது வரையில் பதில் தெரியவில்லை. அதைகூட அப்படியே விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். எந்தவிதக் காரியங்களும் நடைபெறவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 31]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் சாலைகளை பராமரிப்பதற்காக எந்தவித மானியமும் அரசிடமிருந்து தரப்பெறுவது இல்லை. அது தவறு. அந்த முறைகளை மாற்றி, ஊராட்சிகளுக்கு அரசின் சார்பாக சாலைகளை பராமரிப்பதற்காக, தனியாக மானியம் கொடுக்கப்பெறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக அரசாங்கத்திலிருந்து ஒரு நபருக்கு 18 காசு என்று கொடுக்கப்படுகிறது. அது நபர் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதுமானதல்ல. தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கிருக்கிற சாலைகள் அவ்வளவும் சாதி நிலத்தில், சதுப்பு நிலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சாலைகளாகும். மழை பெய்துவிட்டால் அது தார் சாலையாக இருந்தாலும்கூட பழுது படக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே மக்கள் அடிப்படையில் நபருக்கு 18 காசு என்று கொடுக்காமல் சாலைகளின் நீளத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான நிதி ஒதுக்கி தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு கொடுக்கவேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சமுதாயக் கிணறுகள், ஒரு சிலயிடங்களில் இந்த சமுதாயக் கிணறுகள் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அமைக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது ஆகவே கண்டிப்பாக எல்லா உள்ளாட்சிமன்றங்களிலும் இந்த சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்படவேண்டும். சமுதாயக் கிணறுகள் வாய்க்கால் தடைப்புகளில் அமைக்கப்படவேண்டும். நீர்த்தட்டுப் ஏற்படும்போது தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு சமுதாயக் கிணறுகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிமராமத்து திட்டங்கள். குடிமராமத்து என்று சொல்கிறபோது அதுகிராமங்களில் இதுவரை சரியாக நடைபெறவில்லை. வாய்க்கால்கள் துர்ந்து கிடக்கின்றன. சரிவர நீர்ப்பாசனம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. குடிமராமத்து திட்டங்கள் கண்டிப்பாக எல்லாயிடங்களிலும் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள வாய்க்கால்கள் பழுதுபார்க்கப்படவேண்டும். குடிமராமத்து செய்ய ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று கொடுப்பது போதுமானதல்ல. குடிமராமத்துக்கு எவ்வளவு செலவானாலும் அதை அரசுச் சார்பில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சிகளுக்கு நிதிவசதி போதுமான அளவிற்கு இல்லாத இந்நேரத்தில் குடிசைக்கு ஒரு மின்விளக்கு என்று கொடுக்கிறார்கள். அப்படி அந்த மின் விளக்கு கொடுக்க ரூ. 12.50 வீட்டு உரிமையாளர் கட்டவேண்டும். ஆனால் என்னுடைய ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதை வீட்டு உரிமையாளர்களிடம் வசூல் செய்யாமல்

1981 மார்ச் 31] [திரு. இரா. இராசமாணிக்கம்]

உள்ளாட்சிமன்ற நிதியிலிருந்து பணத்தை எடுத்து மொத்தமாக செலவு செய்கிறார்கள். அது எந்தளவிற்குப் பொருத்தமானது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும்போது அதற்கு செலவு செய்யமுடியாத சூழ்நிலையில் இப்படி மின் இணைப்பிற்காக கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளித்ததா என்று தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தாலும்கூட அதை அரசு சார்பாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகள் காப்பகங்கள். குழந்தைகள் காப்பகங்களை நடத்த ஆகக்கூடிய செலவினை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து உள்ளாட்சிமன்ற நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டிருப்பதற்குச் சொல்கிறார்கள்: அது முடியுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பெரிய செலவுகளை செய்யக்கூடிய அளவிற்கு வசதிபடைத்த உள்ளாட்சிமன்றங்கள் இருக்கின்றன கின்றனவா தமிழகத்தில் என்றால் இல்லை. ஆகவே இப்படி பட்ட காரியங்களுக்காக ஆகும் செலவை அரசாங்கமும் மானிய கொடுத்தோ அல்லது ஒன்றிய நிதியிலிருந்தோ செலவு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வேலைக்கு உணவுத் திட்டம். அந்தத் திட்டம் பல்வேறு நிலைகளில் சரியாக நடைபெடவில்லை என்று எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் என்ற திட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்படுகிற அரிசி இருக்கிறதே அது தரமான அரிசியாக இருக்கிறதா என்றால் தரமில்லாத அரிசியாக, மக்கள் சாப்பிடமுடியாத அரிசியாகத்தான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களிலே சொல்வார்கள், ஒரு பொருளைச் சொல்லி இதெல்லாம் வேகாது என்று சொல்வார்கள். அதேபோல் இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற இந்த அரிசியை இரண்டு மணிநேரம் வேகவைத்தாலும் கூட வேகாத அரிசியைத்தான் தருகிறார்கள். அந்த அரிசியைக் கூட நான்கையில் வைத்திருக்கிறேன். வேண்டுமானால் அதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கத் தயாராகியிருக்கிறேன். எவ்வளவு விறகு வைத்தாலும்கூட இரண்டு மணி நேரம் வேகவைத்தாலும் வேகாத அரிசியைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இது என்கே இருந்து வந்த அரிசி என்று தெரியவில்லை. இப்படி தரமில்லாத அரிசியை உழைக்கக்கூடிய ஏழை மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டாம் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியிருந்தாலும், அந்த அரிசியை வாங்கிக் கொண்டு திரும்ப தரம் உள்ள அரிசியாக, மக்கள் சாப்பிடக்கூடிய அரிசியாகத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரிசி இங்கே இருக்கிறது.

திரு. மி. வின்சென்ட் : அரிசியைக் காட்டி இந்த அரிசியை வேக வைக்க இரண்டு மணி நேரம் ஆகும் என்று சொல்கிறார்கள். அதை வாங்கி சமைத்துப்பார்த்தார்களா? அவர்கள் பேசியது உண்மைதானா என்று தெரிந்து கொள்ள

[1981 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : வாங்கி நான் சமைத்தா பார்க்கமுடியுமா?

[முற்பகல் 1-10]

திரு இ.ரெ. சீரா சமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 37 வது பக்கத்தில், 69 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், 1979-80-ல் 69 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 100 ஒன்றியங்கள் எடுக்கப்படும் என்றும் சென்ற ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த 100 ஒன்றியங்களிலே சென்ற ஆண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்கு முன்னாலே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட 69 ஒன்றியங்களிலேதான் வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சென்ற ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டபடி 100 ஒன்றியங்களிலே வேலைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்கு மேலும் இந்த ஆண்டு 150 ஒன்றியங்களில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும்.... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துவிட்டு, ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேளுங்கள், பதில் சொல்கிறேன். இப்போது சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே உள்ளதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படுகின்ற செலவுத் தொகை இருக்கிறதே, அந்த செலவுத் தொகையில், 60 சதவீதம் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்தும் பாக்கி 40 சதவீதம் அரசின் மானியமாகப் பெற்று செலவு செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகையில் 60 சதவீதம் ஊராட்சி ஒன்றிய நிதியிலிருந்து செலவழிப்பது என்பது முடியாத காரியம். இப்போது நிதி வசதி இருக்கிறது. இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே திட்ட வேலைகள் 4 ஆண்டு காலமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதிலே உள்ள பணத்தை நாம் இப்போது செலவு செய்கிறோம். அடுத்த ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்ற இருக்கின்ற சாலைகளைப் பழுதுபார்க்க, சாலைகளை மேம்படுத்த நிதி வசதி இருக்காது. ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கித்தர வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து பெண்களுக்கு கழிப்பிடங்கள் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். அதிலே மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கண்டிப்பாக ஒரு கழிப்பிடம் கட்டப்பட வேண்டும். ஒரு ஊருக்கு ஒரு கழிப்பிடம் போதாது. ஒரு ஊராட்சியில் பத்து குக்கிராமங்கள் இருக்கும். ஆகவே வசதியான கழிப்பிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால், ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு கழிப்பிடம் கண்டிப்பாகக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். குறைவான தொகையிலே இதைக் கட்டித்தரலாம்

1981 மார்ச் 31] [திரு இரா. இராசமாணிக்கம்]

ஊண்டிப்பாகக் கட்டித்தர வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை அரசு அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது மிக மிக முக்கியம்.

ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காக 3,000 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது போதுமானதாக இல்லை. எனவே குறைந்தது 8,000 ரூபாய் அல்லது 10,000 ரூபாய் வரை உயர்த்த வேண்டும். கொடுப்பது கடன் மானியம் அல்ல. அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் நிறைய ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அந்த ஆறுகளிலே எல்லாம் பாலங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் குடவாசலில் பல பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. இராத்தாநல்லூர் எல்லையில் குடமுருட்டி ஆற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும். வடமட்டம் கூத்தலூர் சாலையில் அரசலாறு — மொட்டையாறு ஆகிய இரண்டு ஆறுகளில் பாலம் கட்ட வேண்டும் பூங்குடிமூலை எல்லையில் முட்டையாற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும். கடகக்குடி கிள்ளியூர் எல்லையில் நூலாற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும். சிமிழி பூங்காலூர் எல்லையில் கோண வாய்க் காலில் பாலம் கட்ட வேண்டும். பேரளம் அன்னியூர் சாலையில் கீர்த்திமானாறு—வடகோரையாறு இரண்டிலும் பாலம் கட்ட வேண்டும். தேதியூர் பாகசாலை எல்லையில் திருமலைராஜன் ஆற்றில் பாலம் கட்ட வேண்டும். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. என்பதைத் தெரிவித்து அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொது நிதியில் இருந்தோ, அல்லது அரசு மானியமாகவோ கொடுத்து பாலம் கட்ட வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே கால்நடைகளைப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்குக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டும். பல இடங்களில் கட்டிடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு வி. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சியிலும், நகர நிர்வாகம், சாலைகள் பாலங்கள் போன்ற மானியக் கோரிக்கை மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காந்தி கண்ட இராம இராஜ்யம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட பெரு வாழ்வும், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே தான் பூத்துக் குலுங்குகிறது என்பதை எண்ணும் பொழுது உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். முதற்கண் இணைப்புச் சாலைகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இணைப்புச் சாலைகள், தன்னிறைவுத் திட்டம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம்

[திரு. வி. பாலகிருஷ்ணன்]

[1981 மார்ச் 31]

ஒன்றியங்களில் செயல்படுத்தப்படுகின்றது. இணைப்புச் சாலைகள் எல்லாம் தக்க கருவிகளும், நீரும் இல்லாத காரணத்தால் ஒரு சில இடங்களில் தடைபட்டு இருக்கின்றன. அதை ஏறத்தாழ 2 மாத காலமும், வேண்டிய கருவிகளும் கொடுத்து, அந்த இணைப்புச் சாலைகளை செப்பணிட்டுத் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டம். இதன் மூலம் 2000 பள்ளிக்கூடங்களை சீர் செய்யவும், மேலும் 1;500 பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவும் இந்த அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இதை உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுகிறேன். பல கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் பழுதடைந்த நிலையில் உள்ளன. உடனே செப்பணிட்டு வேண்டுமென்று விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சிறு நீர்ப்பாசனத்துக்கு திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து ஏறத்தாழ 50 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட குளங்களை எடுத்து வேலை செய்யும்படி பணித்துள்ளார்கள். அந்த குளங்களுக்கு 'சப்ளை சானல்' அதாவது வாய்க்கால்கள் இரண்டு பக்கத்திலும் கரைகள் கற்கள் பதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் நீர்ப்பாசனத்துக்கு வாய்க்கால்கள் வழியாகத் தண்ணீர் கொண்டு சென்று விவசாயிகள் ஒருவருக் கொருவர் மனத்தகராறு இல்லாமல் செயல்படும் நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமுதாயக் கிணறுகள் 40 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வெட்டுவதற்கு அரசு அனுமதித்துள்ளது. இந்த சமுதாயக் கிணறுகள் எல்லாம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஆணையாளர் மூலம் நேரடியாக அவரின் பார்வையிடப்பட்டு ஒழுங்காக செயல்படுகின்றனவா என்பதை அறிந்து நல்ல முறையில் செப்பணிட்டுத் தரவேண்டுமென்று இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாய் சேய் நல விடுதிகள் 87 இலட்சம் ரூபாய்க்கு கட்ட அனுமதி கொடுத்துள்ளார்கள். தாய் சேய் நல விடுதிகளில் பல இடங்களில் மெட்டர்னிட்டி அசிஸ்டென்ட், ஆயாக்கள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கு போதிய ஆட்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து 7520 அலுவலகங்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஊராட்சிகளிலும் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். உண்மையிலேயே எனது கிராம பஞ்சாயத்து பாகனேரி பஞ்சாயத்திலே கூட இது வரை ஊராட்சி மன்ற கட்டிடம் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விரைவில் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தன்னிறைவுத் திட்டம்; இது ஒரு தலைகிறந்த திட்டமாகும். ஓராண்டில் 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் எடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையிலே அந்த பணிகள் முடிக்கப்

1981 மார்ச் 31]

[திரு. வி.பாலகிருஷ்ணன்]

பட்டுள்ளன. எனது தொகுதியிலே வெம்பக்கோட்டை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் அந்த திட்டம் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்தப்பட்டு ஏறத்தாழ 15, 20 இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்களும், இணைப்புச் சாலைகளும், ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. என்பதை இந்த சந்தர்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு நான் மிகவும் மனதார இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன். தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள் மூலம்பல சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. அதற்கு முன்பு 'புட் பார் ஓர்க்' வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வேலைக்கு உணவுத் திட்டத்தில் பல சாலைகள் நன்றாகப் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த திட்டத்தை தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்று இப்போது அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்த திட்டமும் விரைவில் செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

அடுத்தபடியாக எங்கள் சிவகாசி நகரம் மிகப் பெரிய நகரம், அதாவது வளர்ந்த நகரம், சிவகாசியிலிருந்து விருதுநகர் செல்லும் சாலை மிகவும் பழுதடைந்திருக்கிறது. அதற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் இந்த அரசுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் 4, 5 தடவைகள் இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். அர்ஜுனா நதியிலே அந்தப் பாலத்தை விரைவிலே கட்டித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகராட்சி இயக்குனர் அலுவலகத்திலே கல்விப் பிரிவு அமைக்க இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். உறுதியாக அந்தக் கல்விப்பிரிவை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே பொறியியல் பிரிவையும் நகராட்சியில் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கே உள்ள பொறியாளர்கள் எல்லாம் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தோடும், நெடுஞ்சாலைத் துறையோடும் இணைக்கப்பட்டு அங்கே சேர்ந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக இங்கே பொறியியல் பிரிவை அமைக்க இருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கட்டமைப்பட்டுக்கிறேன்.

நகராட்சிகளிலே பள்ளிகள் சரியாக இயங்கவில்லை. அவைகள் நல்ல முறையிலே இயங்குவதற்காக கட்டடங்கள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[1981 மார்ச் 31]

திரு. பி. எம். தங்கவேல் ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள், மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களே கொண்டுவந்து இருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என் பேச்சை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு அளித்த மைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள், நகராட்சித் தேர்தல்களை உடனடியாக நடத்தவேண்டுமென்றும், அப்படி நடத்துவதன் மூலம் கிராம ராஜ்யத்தை அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு, நானும் அந்தத் தேர்தல்களை உடனடியாகக் கொண்டுவந்து மக்கள் தலைவர்கள் கிராமங்களின் நகரங்களின் நிர்வாகத்தை நடத்தக்கூடிய ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் பேசியபோது ஏதோ மாநில அரசுதான் அந்தந்த தேர்தல்களை நடத்த உத்தேசித்துள்ளதாவும் மத்திய அரசுதான் நடத்த வேண்டாம் என்று சொல்வதைப் போலவும் சொன்னார்கள். இப்படிச் சொல்லி மத்திய அரசுக்கு களங்கம் கற்பிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசு நடத்தவேண்டாம் என்று எப்போதும் சொல்லவில்லை, மாநில அரசு தான் மக்களைச் சந்திக்கப் பயப்படுகிறது. மதுவிலக்கு கொள்கையை தளர்த்தியதும், கிராம அதிகாரிகளை வேலை நீக்கியதும், வறட்சியால் தாக்கப்பட்டிருப்பதும், விவசாயிகள் போராட்டங்களும் இருப்பதால் இந்த அரசுதான் நடுங்குகிறது. இந்தக் காரணங்களினால் தான் இந்த அரசு தேர்தல்களைக் கொண்டுவரப் பயப்படுகிறது. உடனடியாக பஞ்சாயத்துக்கள், ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகளுக்கு தேர்தலைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டம் நல்ல திட்டம்தான், எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சில அதிகாரிகள் தன் நிறைவுத் திட்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே தன்னிறைவுத் திட்டம் மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற விதத்திலே கண்காணிப்புக் குழு ஒன்றை அமைத்து ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் அமைத்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் குழுவின் மூலமாக மேலும் நல்ல பல காரியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல திட்டங்கள் நல்லமுறையிலே இருந்தாலும் செயல்படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று கருதுகிறேன். சில திட்டங்களை பார்ட் 2 இல் சேர்த்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய கிருஷ்ணராயபுரத்திலே கருருக்கு அருகாமையில் லிங்கத்தூர் பாலம் இருக்கிறது. அந்தப் பாலத்தினை பார்ட் 2-ல் சேர்த்து இருக்கிறார்கள். முன்னுரிமை அதற்குக் கொடுத்து விரைவிலே கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சில

1981 மார்ச் 31]

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்]

கிராமங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு இடங்கள் கடலூர் அது மலைப்பிரதேசம் சேர்க்கப்படவில்லை, கிருஷ்ண ராயபுரம், அதுவும் மலைப்பிரதேசம், அதுவும் சேர்க்கப்படவில்லை. அந்தக் கிராமங்களிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தை அடுத்த ஆண்டாவது சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தமிழ்நாட்டிலே குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அந்தக் குடிநீர் வடிகால் வாரியம் உண்மையிலேயே நல்லமுறையிலே செயல்படுகிறதா என்று பார்த்தால், ஒவ்வொரு டி.டி.சி. கூட்டத்திலேயும், எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் கூறியிருக்கிறார்கள், குடிநீர் வடிகால் வாரியம் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்று. சிறு மோட்டார் பழுதடைந்தாலும் அல்லது கிணறு பழுதடைந்தாலும் அதற்காகச் சென்னை நகரத்தைத் தேடிக்கொண்டு வர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் குடிநீர் கிடைக்காமல் ஆங்காங்கே மக்கள் தத்தளித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இந்த வாரியம் நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை; இனிமேலாவது அது நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லாலாபேட்டைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வந்திருந்த பொழுது அங்கேயுள்ள மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டியைப் பார்த்தார்கள். அந்தத் தொட்டி ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது பாதியிலேயே நிற்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்தார்கள். அந்தத் தொட்டியை உடனடியாக முடித்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மணவாசியில் இருக்கின்ற திட்டமும் பாதியிலேயே நிற்கிறது. அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் மனத்திற்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும், வேலைக்கு உணவுத் திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்படவில்லை என்பது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் அதற்குப் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் திரு. இராஜமாணிக்கம் அவர்கள் கூறினார்கள். அதைப்போல இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டமும் நல்லமுறையில் செயல்படாமல் விட்டுவிடக் கூடாது. அரசு அதை நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த, நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்து, அந்த வேலைகளைக் கண்காணித்து ஒரு கண்காணிப்புக் குழுவையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. எம். தங்கவேலராஜ்] [1981-மார்ச் 31]

சிவகெங்கை போன்ற பகுதிகளில் தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படவில்லை. சிவகெங்கை யூனியன் ஏற்கெனவே தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படுவதாக இருந்தது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலேயோ இடையிலே சிவகெங்கை நீக்கப்பட்டு வேறொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவகெங்கை சட்டமன்ற உறுப்பினர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் ஒருவேளை அது சேர்க்கப்படவில்லையோ என்று சந்தேகப்படுகிறார்கள். இதுபோன்ற சந்தேகங்கள் மக்கள் மத்தியிலே நிலவாத அளவிற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எந்தெந்தத் தொகுதி பிற்பட்ட தொகுதியாக இருக்கிறதோ, எந்தெந்தத் தொகுதி வறட்சியாக இருக்கிறதோ அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அடுத்த முறையாவது தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் பல திட்டங்கள் இருந்தாலும், அவைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை போதாது. ஆதி திராவிட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது. காலை வசதிக்காக சிறு தொகைதான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல சாலைகள் பாதியிலேயே இருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முற்றுப் பெறாத சாலை, காட்டுப்பகுதிகளுக்குப் பஸ் போக்குவரத்து ஏற்படுவதற்கு கல்வர்ட், சிறுசிறு பாலங்கள் அமைத்து இதுவரையில் பஸ் ரூட் இல்லாத பகுதிகளில் பஸ்கள் செல்லுமாறு செய்ய ரோடுகளைப் போட வேண்டும்; அமைச்சரவர்கள் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ரோடு வசதி போன்றவைகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஒதுக்கியிருக்கின்ற பணம் மிகவும் குறைந்த தொகை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள முன்வருகிறேன். இப்பொழுது இருக்கின்ற நிலையில் அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் மூவாயிரத்துச் சொச்சம் ரூபாய் என்பது போதாது; குறைந்த பட்சம் ஐயாயிரம் ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்திலே உள்ளவர்கள் பன்னெடுங்காலமாக மிகவும் பிற்பேர்க்கான நிலையிலே இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினரொருவர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று பன்றியோடு பன்றியாக நகரசுத்தித் தொழிலாளர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல வீடும், பென்சன் போன்ற சலுகைகளும் அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்கான வசதிகளும் செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 1-4-1981 ஆம் தேதி காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

1981 மார்ச் 31]

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-29 மணிக்கு ஒத்திவைக்க
பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

—எதுவுமில்லை—

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

(96) கோரிக்கை எண் 28-ன் மீதான சமுதாய வளர்ச்சி மற்றும் நகர நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1981-82. (தமிழ், ஆங்கிலம்).

(97) கோரிக்கை எண் 39, சாலைகளும், பாலங்களும் மற்றும் கோரிக்கை எண் 52, சாலைகளும் பாலங்களுக்கான மூலதனச் செலவு ஆகியவற்றின் மீதான தமிழ் நாட்டில் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பற்றிய 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆய்வுரையும், 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டங்களும் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

(98) தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு மின்சார வாரியம் (நிலுவைத் தொகைகளை வசூலித்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவின் நகலும் இணைப்பும். (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 29/1981).

(99) சமுதாய வளர்ச்சி கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு வெளியீடு 1981-82 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

இணைப்பு I.

[... 7 ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 566-க்கான விடையைக் காண்க.]

பேரவை முன் வைக்கப்பெறும் விவர அறிக்கை

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் வேதாரண்யம் அருள்மிகு வேதாரண்யேஸ்வரர் ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான அகஸ்தியன் பள்ளி கிராமத்தில் உள்ள உப்பள நிலத்தை மத்திய அரசுக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டது சம்மந்தமாக.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் வேதாரண்யம், அருள்மிகு வேதாரண்யேஸ்வரர் ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான அகஸ்தியன் பள்ளி கிராமத்தில் உள்ள 2,400 ஏக்கர் உப்பள நிலம், ஆலய பரம்பரை

[1981 மார்ச் 31]

அறங்காவலரால் 31—12—1806-ல் கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு வருடம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4,200-க்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்டு, பின் 1858 ஆம் ஆண்டில் மாநில அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. உப்பு தயாரித்தலை மாநில அரசின் நிர்வாகத்திலிருந்து மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டதால் மீண்டும் 1937-ம் ஆண்டில் மாநில அரசு, மத்திய அரசு உப்பள வருவாய்த்துறையிடம் உப்பள நிலையங்களை ஒப்படைத்தது. 1941-ல் அப்போதிருந்த அறங்காவலர் உப்பள நிலத்தினை ஆலய வசம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும், இல்லை எனில் குத்தகையை உயர்த்தித்தர வேண்டுமென மத்திய அரசைக் கேட்க, மேற்கண்ட கோரிக்கை 26—11—1941-ல் நிராகரிக்கப்பட்டதின் தொடர்பாக, உச்ச நீதிமன்றம் வரை இந்த வழக்கு சென்று மத்திய அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட குத்தகை நிரந்தரமானது என்றும், ஆலயத்திற்கான குத்தகை தொகையை உயர்த்துவதற்கில்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

மேற்படி உப்பள நிலம் 2,400 ஏக்கர் நிலத்தில் சுமார் 400 ஏக்கர் நிலம் மட்டும் உப்பளமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மீதம் உள்ள 2,000 ஏக்கர் நிலத்தினை மத்திய அரசினர் தரிசாக விட்டு விட்டனர். மேற்படி இடம் தரிசாகக் கிடந்ததால் மாநில அரசு மேற்படி நிலத்தினை புறம்போக்கு எனக் கருதி சிறுவிவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்குவிட்டும் மேலும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு 'பி' மெமோ வழங்கியும், அவர்களிடம் வரிப்பணம் வசூல் செய்து வருகிறது. ஆலயத்தின் பெயரில் ரயத்துவாரி பட்டா வழங்கக் கேட்டு தஞ்சை செட்டில்மெண்ட் அலுவலருக்கு விண்ணப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இணைப்பு II.

[...43ஆம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு

அறிமுகம் :

ஊர்ப்புற முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாடு அரசு பல முன்னோடித் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறது. ஊர்ப்புற முன்னேற்றத்தின் இன்றியமையாத நோக்கமாக இதுவரையில் கிராமப்புற வறுமையை அகற்றுவதிலும் கிராமப்புற மக்களுக்கு அடிப்படை தேவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதிலும் அவர்கள் வாழ்வை மேம்படுத்துவதிலும் அரசு நாட்டம் செலுத்தி வந்தது.

ஊர்ப்புற முன்னேற்றத்தில் தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒரு புதிய வரலாற்றைப் படைக்கத் தொடங்கியுள்ளது. மக்களுக்குத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளை அளிப்பதில் புதிய அணுகுமுறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. கால வரையறையும் கணிக்கப்

1981 மார்ச் 31]

பட்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. தேசியகிராமவேலை வாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம் ஆகியவை கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை வெகு அளவில் உயர்த்த பெரிதும் துணைபுரிந்து வருகின்றன. வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதிலும் குறிப்பாக சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு நலம் பல விளைவிப்பதிலும் அதிகக் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் தேவையான வசதிகளை தன்னிறைவுத் திட்டம் மற்றும் தேசிய கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றின் மூலம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும்போது இத்திட்டங்கள் கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்தும் வண்ணம் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எத்தனையோ பணிகள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன எனினும் தேவைகள் இன்னும் மிகுந்து வருகின்றன.

சில திட்டங்களும் நடவடிக்கைகளும்

(அ) (1) இணைப்புச்சாலைகள் :

கிராமப்புற பொருளாதார மேம்பாட்டில் சாலை வசதி இன்றியமையாதது. சில கிராமங்களை சென்றடைவதற்கு சாலை வசதிகள் கூட இல்லை. இந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்காக இணைப்புச் சாலைகள் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இணைப்புச் சாலைகள் திட்டத்தின் கீழ் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளை மேம்படுத்த பயன்படுத்தப்படுகிறது. கடந்த ஆண்டு 1,400 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள இணைப்புச் சாலைகள் மேம்படுத்தப்பட்டன. ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகையில் 20 சதவிகிதம் ஆதி திராவிட மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒதுக்கப்படுகிறது. புதிதாக இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்பது மட்டுமின்றி ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட சாலைகளை மேம்படுத்தி அவைகள் நிரந்தரமாக கிராமப்புற மக்களால் பயன்படுத்தும் வகையில் பராமரிப்பதும் இதன் நோக்கமாகும். இந்த வகைகளுக்கு 1980-81இல் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட தொகை ரூபாய் 100.00 இலட்சம் நன்முறையில் செலவிடப்பட்டுள்ளது. 1981-82 ஆம் ஆண்டிற்கும் இதே அளவுத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நிதி ஒதுக்கீட்டில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ், இணைப்புச் சாலை பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை இதில் சேரவில்லை.

(2) பள்ளிக்கட்டிடங்கள் :

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் 28,607 பள்ளிகள் இயங்கி வருகின்றன. இவைகளில் 21,101 பள்ளிகளுக்கு நல்ல கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. படிப்படியாக தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகளுக்கும் நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக சிறப்பான நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

[1981 மார்ச் 31]

1980-81 இல் மொத்தம் 1,830 பள்ளிக்கட்டிடங்கள் ரூபாய் 550 இலட்சம் செலவில் கட்டப்பட்டன. 1981-82-இல் தேசிய கிராமப் புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 2,000 பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கவும் இதைத் தவிர வழக்கமான திட்டங்களின் கீழ் மேலும் 1,500 பள்ளிக்கட்டிடங்கள் கட்டவும் எண்ணப்பட்டுள்ளது. 1981-82-ல் பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய் 550 இலட்சம்.

(3) சிறுபாசனத் திட்டங்கள் :

சிறுபாசன அமைப்புக்களை மேம்படுத்தி, பாதுகாத்து, பராமரிக்கும் பணி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் சட்ட பூர்வமாக ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூர் பாசன மானியத்தின் கீழ் சிறுபாசன அமைப்புக்களை பராமரிக்கும் பணிகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஐந்தாண்டு திட்டங்களாக நிறைவேற்றி வருகின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்களுடைய நிதி வசதிகளைக் கொண்டு சிறுபாசன அமைப்புக்களை பராமரிக்க இயலாததால் 100 மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்ட நிலங்களுக்கு நீர் வழங்கும் நீர் நிலைகளை பராமரிக்கும் பொறுப்பு பொதுப்பணித்துறையிடம் விடப்பட்டுள்ளது. 100 ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலப்பரப்புக்கு நீர் வழங்கும் பாசன அமைப்புக்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பராமரித்து வருகின்றன. இந்த வகையில் பல சிறு பாசன அமைப்புக்கள் உள்ளன. குளங்களை பராமரிப்பதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படும் தற்போதைய மானியத்தின் அளவிலேயே தொடர்ந்து உதவித் தொகை அரசால் அளிக்கப்படும். தேசிய கிராமப்புற வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் மற்றும் தன்னிறைவுத் திட்டம் ஆகியவை பல சிறுபாசன அமைப்புக்களை மேம்படுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1981-82-ம் ஆண்டு நிதி மதிப்பீட்டில் ரூபாய் 35.00 இலட்சம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(4) சமுதாயக் கிணறுகள் :

சிறு நில மற்றும் குறு நில விவசாயிகளுக்கு உதவும் வகையில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களின் முன் அனுமதியோடு ரூபாய் 40,000 மதிப்பீடு வரை உபரி நிதியிலிருந்து கிணறுகள் தோண்டுவதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 1,361 கிணறுகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்காக அரசால் கடன் வசதியும் அளிக்கப்படுகிறது. 1980-81-இல் 2 சமுதாய கிணறுகள், ரூபாய் 20,000 கடன் வசதியோடு தோண்டப்பட்டுள்ளன.

(5) சாலை பராமரிப்பு :

ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகளை பராமரிப்பதற்காக 1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டம் பிரிவு 131-ன் கீழ் உள்ளூர் சாலை மானியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. சாலைகளின் நீளம், ஒன்றியங்களின் மக்கட் தொகை

1981 மார்ச் 31]

ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்க 1981-82 நிதி மதப்பீட்டில் ரூபாய் 432.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மானியம் போதுமானதல்ல என்பதால் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் பல சாலை பராமரிப்பு பணிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட விரும்புகின்றன.

(ஆ) உற்பத்தித் திட்டங்கள்

வேளாண்மை, கால்நடை பாதுகாப்பு மற்றும் மீன்வளம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் வேளாண்மை மற்றும் கால்நடை பாதுகாப்பு மானியம், சில குறிப்பிட்ட வேளாண்மை, கால்நடை பாதுகாப்பு மற்றும் மீன் வளத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டங்கள் “இன்றியமையாதவை” மற்றும் “விரும்பமானவை” என இரு பிரிவுகப் பிரிக்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இன்றியமையாத திட்டங்களை நிறைவேற்ற இந்த மானியம் அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் வழங்கப்படுகிறது. இதில் எஞ்சிய தொகை சிறப்புத் திட்டங்களின் கீழ் வராத ஒன்றியங்களில் அவர்கள் விருப்பத்திற்கேற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக வழங்கப்படுகிறது. சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தை ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்துடன் இணைக்க மத்திய அரசு முடிவு செய்து இத் திட்டத்தை 1980 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 2 ஆம் நாள் முதல் தமிழகத்திலுள்ள 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் விரைவுபடுத்த முடிவு செய்தது. இந்த முடிவினால் சிறப்புத் திட்டங்கள் நிர்வகிப்பதற்கும் ஒன்றியங்கள், விருப்பமான திட்டங்களை நிறைவேற்றும் ஒன்றியங்கள் என்ற பாகுபாடு இனி இருக்காது. வேளாண்மை, கால்நடை பராமரிப்பு மற்றும் மீன்வளம் பற்றிய பல திட்டங்கள் எதிர் காலத்தில் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறிவிடும். எனவே, ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வர இயலாத சில சிறப்புத் திட்டங்கள் எடுத்துக்காட்டாக அறுவடை களம் அமைத்தல் இதன் கீழ் 1981-82 இல் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

1980-81 இல் ரூபாய் 60 இலட்சம் 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, பின்வருமாறு பகிர்ந்து அளிக்கப்பட்டுள்ளது:—

(ரூபாய்
இலட்சத்தில்)

(1) வேளாண்மை	..	..	..	45
(2) கால்நடை பராமரிப்பு	..	..	..	12
(3) மீன்வளம்	..	..	..	
1981-82 ல் நிதி ஒதுக்கீடு ரூபாய்				60.00

[1981 மார்ச் 31]

(இ) சமுதாய நலப் பணிகள்

(1) ஆரம்பக் கல்வி :

1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 65(2) ஆம் பிரிவின்படி தம் எல்லைக்குள் ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் திறந்து பராமரித்து விரைவுபடுத்தி மேம்படுத்துவதும், அவைகளுக்கு மானியம் வழங்குவதும், தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்படும், ஆரம்பப் பள்ளிகளுக்கு மானியம் வழங்குவதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கடமையாகும். ஊராட்சி ஒன்றிய பள்ளிகளில் மற்றும் உதவிபெறும் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பயிலும் மாணவ மாணவியரின் எண்ணிக்கை முறையே 1,31,990 மற்றும் 51,20,000 ஆகும். 1979-80-லிருந்து அரசு மானியத்தையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பங்குத் தொகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இந்த வகையில் கீழ்க்கண்டவாறு செலவினம் உயர்ந்து வருகிறது :—

ஆண்டு. அரசு செலவிட்ட தொகை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பங்கு.

(ரூபாய் இலட்சங்களில்.)

1979-80		7,345.00	1,001.60
1980-81		7,521.02	1,024.99
1981-82		8,200.00	1,100.00

1981-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களை அரசு ஊழியர்களாக கருத முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், இவ்வாறு அவர்கள் அரசு ஊழியர்களாக மாற்றப்படும் வழி முறைகளைக் நிர்ணயிப்பதற்காக ஒரு உயர்நிலைக் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) நல்வாழ்வுப் பணிகள் :

ஆரம்ப நல்வாழ்வு நிலையங்கள்.— மாநிலத்தில் மொத்தம் 382 நல்வாழ்வு நிலையங்கள் சமுதாயத்திற்கு நோய் தடுப்புப் பணிகளையும், நோய் நீக்கும் பணிகளையும் செயல்படுத்துகின்றன.

தாய் சேய் நல விடுதிகள்.— தாய் சேய் நலப் பணிகள் மேம்படுத்துவது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கடமையாகும். தாய் சேய் நல விடுதிகளின் பராமரிப்பு செலவில் மூன்றில்இரண்டு பங்கு அரசால் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்படுகிறது. 1981-82 இல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூபாய் 85.00 இலட்சம்.

ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள்.— ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களை அமைத்து பராமரிக்கும் பணியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொறுப்பாகும். மேலும், ஊராட்சிகளில் கிராமப்புற

1981 மார்ச் 31]

மருந்தகங்கள் இயங்கி வருகின்றன. ஆண்டொன்றுக்கு ரூபாய் 5,400-க்கு மேற்படாமல் பராமரிக்கப்படும் ஒரு மருந்தகத்தின் செலவில் 50 சதவிகிதத்தை அரசிடமிருந்து நிதி உதவியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 1981-82-இல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூபாய் 5.00 இலட்சம்.

குடும்ப நல்வாழ்வு.—ஊராட்சி ஒன்றிய பகுதிகளில் குடும்ப நல்வாழ்வுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உரித்தானது. தமிழகத்திலுள்ள 376 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் சீரமைக்கப்பட்ட குடும்ப நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

சமூகக் கல்வி.—தமிழ்நாட்டில் தற்போது 13,423 சமுதாயக் கல்வி நிலையங்கள் உள்ளன. கிராமங்களில் வயது வந்தோர்கள் அண்மை நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி ஒரு கலந்துரையாடலில் ஈடுபடும் வண்ணம் இந்நிலையங்கள் செயல்படுகின்றன. உள்ளூரிலுள்ள பள்ளி ஆசிரியர் அல்லது படித்தவர்கள் யாரேனும் இந்நிலையங்களில் அமைப்பாளராக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். செய்தித்தாள்களையும் சஞ்சிகைகளையும் படித்து அன்றைய சுவைமிகு செய்திகளில் கலந்துரையாடலை தொடங்குவது அவர்களுடைய பணி. அரசு திட்டங்களிலும் மற்றும் பல சீர்மிகு நடவடிக்கைகளிலும் மக்கள் அக்கறை கொண்டு திகழ வேண்டும் என்பதற்காக வானொலி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு கலந்துரையாடுவது இம்மன்றங்களின் பணி. சமூகக் கல்வியின் கீழ் 1981-82-ஆம் ஆண்டிற்காக ரூபாய் 8.00 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

தம் சேய் நலம்.—1962-63-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு ஊராட்சிக்கு ஒரு மகளிர் மன்றம் என்ற முறையில் ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு குறைந்தது 30 மன்றங்கள் என்ற அளவில் அமைந்துள்ள மகளிர் மன்றங்கள் கிராமப்புற மகளிர் தம் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்து வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 12,523 மகளிர் மன்றங்கள் செயல்படுகின்றன.

ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம்.—1962-63 முதல் மத்திய அரசாலும் யுனிசெப் நிறுவனத்தாலும் குழந்தைகள் மற்றும் கருவுற்ற பெண்களின் சத்துணவு நிலையை மேம்படுத்த ஊட்டச் சத்துணவுத் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இத்திட்டம் ஐந்தாண்டு கால அளவிற்கானது. இத்திட்டம் 75 ஒன்றியங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவைகளில் 43 ஒன்றியங்களில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய 32 ஒன்றியங்களில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. 1979-80 முதல் இத்திட்டம் மாநில அரசுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. எனவே இப்போது இது மாநில அரசு நிதியிலிருந்து செயல்படுத்தப்படுகிறது. 1980-81-ல் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ரூபாய் 83.43 இலட்சம். 1981-82-ல் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி ரூபாய் 56.00 இலட்சம்.

[1981 மார்ச் 31]

குழந்தைகள் கப்பல்கள்.—ஆறு வயதிற்கு உட்பட்ட குழந்தைகள் மற்றும் பாலூட்டும் அன்னைகள் நலனில் இத் திட்டம் அக்கறை காட்டி வருகிறது. வளரும் குழந்தைகளுக்கு அவர்களின் வளர்ச்சிப் பருவத்தில் அதிக தேவையாய் இருக்கும் சத்துணவுகளை அளிப்பது இதன் நோக்கம், கேர் (CARE) நிறுவனத்தால் சத்துணவு பொருட்கள் (80 கிராம் பாலஹார் மாவு, 7 கிராம் சாஸ்ட் எண்ணெய்) அளிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு காப்பகத்திலும் 80 குழந்தைகளும் 40 தாய்களும் சத்துணவு பெறுகின்றனர். 112 ஒன்றியங்களில் அமைந்துள்ள 1,711 குழந்தைகள் காப்பகங்களில் இத்திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது. பயன் பெறுவோரின் எண்ணிக்கை 1,68,000. கேர் நிறுவனத்திற்கான கட்டணம், உணவு பொருட்களை குழந்தைகள் காப்பகங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லும் செலவு, அவைகளை, சமைக்கும் செலவு, பால சேவிகா மற்றும் ஆயாக் களுக்கான ஊதியம் மற்றும் பிற செலவுகளுக்காக 1980-81-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 19 இலட்சம்.

வானொலி மற்றும் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள்.—ஊராட்சிகளில் வானொலிப் பெட்டிகளை நிறுவும் திட்டம் மாபெரும் அளவில் மிக வேகமாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வேளாண்மை, குடும்ப நல்வாழ்வு மற்றும் அனைத்துத் துறைகளிலும் ஏற்பட்டுள்ள அண்மைக்கால அறிவியல் கண்டு பிடிப்புகளை, முறைகளை கிராமப்புற மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக கிராமங்களில் 384 தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1981-82-ல் சமுதாயக் கல்வி திட்டத்தின் கீழ் 25 தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்க எண்ணப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு உள்ளாட்சிகளில் வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சி பராமரிப்பு நிறுவனத்தில் புதியதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள தொலைக்காட்சி பராமரிப்ப பிரிவினரால் இத்தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்பிரிவு நகராட்சிகளிலும், சென்னை மாநகராட்சியிலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை நிறுவி பராமரித்து வருகிறது.

பட்டினிச் சவு தடுப்பு திட்டம்.—மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான பணிகளில் பட்டினிச் சாவு தடுப்பு திட்டம் தமிழ்நாடு அரசால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது ஒரு புதிய எழுச்சி தோன்றியது. உடனே உதவி வழங்குவது, இத்திட்டத்தின் சிறப்பு கூறு. இத்திட்டத்தால் பயன் பெறுவோர் உழைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உதவித் திட்டத்தின்கீழ் வேலை அளிக்கவும் அவர்கள் அவ்வாறான நிலையில் இல்லாமலிருந்தால், அவர்களுக்கு முதியோர் ஓய்வூதியம் வழங்குவதற்கு வேண்டிய உதவிகளும் செய்யப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் கீழ் உதவி பெற தகுதி படைத்தவர்களுக்கு உடனடியாக ரூபாய் 100 வழங்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தில் உதவி கோருபவர்களுக்கு ஆகும் பயணச் செலவையும் உணவுச் செலவையும் ஊர் நல அலுவலர் இதற்காக அவருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பணத்திலிருந்து செலவழிப்பார்.